

Tom Puss – Supers Drömluft (Episod 85, 3755–3831)

85 episoden, 77 strippar, publicerat i DN 1960-02-20—1960-05-23 och 1993-05-26—1993-08-25

En dag för länge sedan hade Bumble bjudit in sin lilla granne fröken Doddle att bese slottet Bumbstone Castle som blivit grundligt restaurerat efter fenixbränderna.

– Precis som nytt, sade slottsherren stolt. Och ändå alldeles urgammalt!

– Så klok och påhittig ni är, käre Ollie, sade fröken Doddle. Och det ser

riktigt snyggt och propert ut!

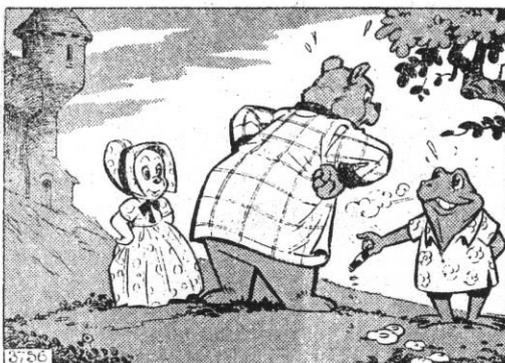
– Förvisso, sade Bumble. Ett slott som passar en gentleman i min ställning!

Då kom en främling travande. Han var klädd i skrikiga färger och blossade på en stor cigarr.

– Hm, sade Bumble. Önskas något?
– Jovars, sade den andre. Jag är på

jakt efter en bra sommarbostad. För semesterar och så. Är den här stenhögen till salu? Den tycks vara precis vad jag behöver, en enkel stuga där jag kan drälla omkring som jag vill i mina fritidskläder. Nämn ert pris, gamle gosse! J P Munny har gott om pengar.

– Vad menar ni, karl? röt Bumble. Köpa mitt fina slott för att ha som sommarnöje?

– Jäpp, gamle gosse, sade främlingen och slog askan av cigarren. Vad vill ni ha för rasket?

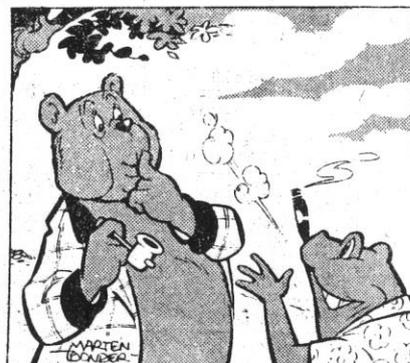
– Rasket! utropade Bumble. Detta, min bästa herre, är en förolämpning! En skymf, en oförätt! mot... mot... en gentleman i hans höga ställning.

– Mot en vad då för något? undrade J P Munny.

– En gentleman! upprepade Bumble med skärpa. Och en gentleman är en person som har mer kultur i sitt lillfinger än ni har i hela kroppen!

J P Munny funderade en stund på detta och log sedan brett.

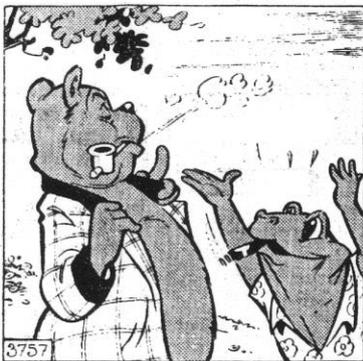
– Aha! sade han. Nu fattar jag. Ni

menar så att säga, menar ni. Men jag ska säga er en sak som bara jag har i mina fingrar hur mycket kultur ni än har i era.

– Och vad skulle det vara? undrade Bumble.

– Känsla för pengar, grinade J P Munny. Får jag korn på en bra affär så börjar det genast klia i fingertopparna!

– Hmpff! fnös Bumble. Så ni kan alltså spå pengar?

– Alltid och överallt, instämde den andre. Vare sig jag vill det eller ej. Det sitter i fingrarna, gamle gosse!

– Motbudande, sade Bumble. Vilken trist tillvaro! För en gentleman saknar pengar all betydelse.

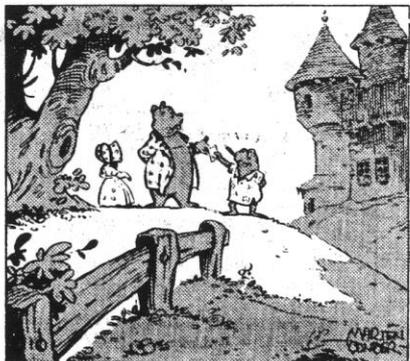
– Då måste gentlemannen ifråga vara för dum för att utnyttja dem, sade

J P Munny. Tänka sig, tillbringa hela sitt liv med att se sina ägor ligga för fädot, som det heter.

– Här ligger inga fäfötter! invände Bumble. Dessutom har jag just beställt nya rosenbuskar av bästa kvalitet.

– Rosor! skrockade den andre föraktfullt. Nej, gamle gosse, då har jag en bättre idé. Sälj den här fläcken mark som jag står på till mig så ska jag visa

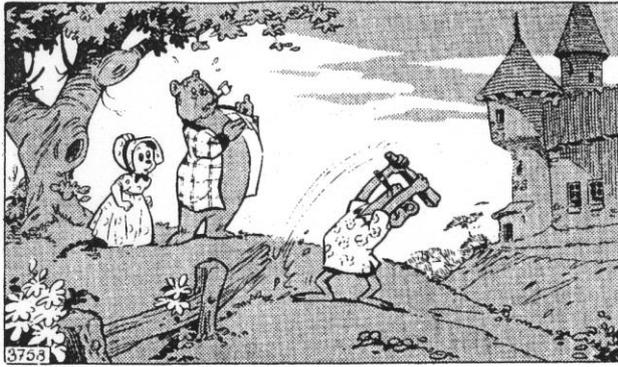

er vad som kan göras!

Om inte fröken Doddle stått bredvid och hört på så skulle Bumble antagligen har kört iväg den näsvis främlingen. Men som det nu var måste han visa sig överlägsen och oberörd.

– För all del, sade han. Ni får den för en florin jämnt!

– Tio floriner! sade den andre. J P Munny är ingen snåljap!

Bumble stoppade på sig pengarna och tittade otåligt på markköparen.

- Jaha, och sedan då? sade han. Marken där ni står är er, men hur ska ni egentligen bära er åt för att göra pengar av den?

- Håhå! skrockade J P Munny. Det kliar i fingrarna, gamle gosse. Och då handlar det om snabba klipp!

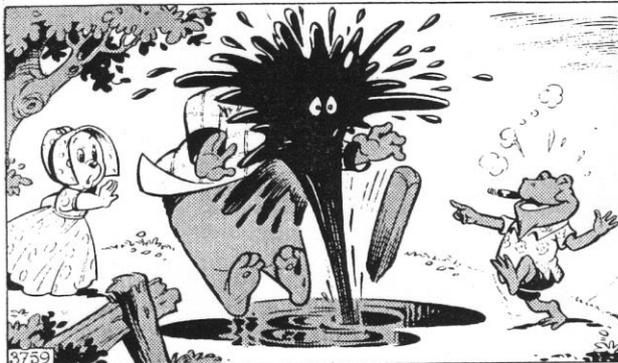
Därmed ryckte han åt sig en fallfärdig staketstolpe och började hamra ner den i marken där han stod.

- Vad tar ni er till? utropade Bumble. Vilka fasoner! Den där staketstolpen ingick minsann inte i köpet.

- Ni ska få en ny, hojtade J P Munny och hamrade vidare. En stålstolpe! Plötsligt hände något oväntat. Stol-

pen for tillbaka upp ur marken och följdes av en tjock och svart vätskestråle.

- Olja, sade J P Munny nonchalant. Där ser ni hur enkelt det är att göra pengar av vad som helst. Det gäller bara att kunna knepen!

- Sluta med det där! skrek Bumble. Jag vill inte ha den där smörjan på min tomt!

Därmed rusade han fram för att täppa till oljeflödet med staketstolpen. Men oljekällan hade andra planer och ändrade därför sin sprutriktning så att Bumble fick strålen rakt i ansiktet. J P Munny hade mycket roligt åt upp-trädet.

- Ojoj, ni har visst två vänsterhänder, gamle gosse! hojtade han. Har ni nånsin sett en sån klumpeduns, lilla frun?

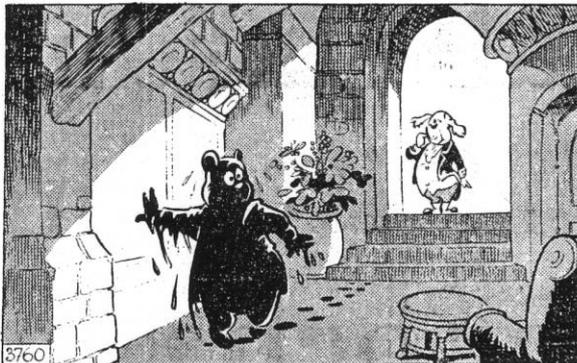
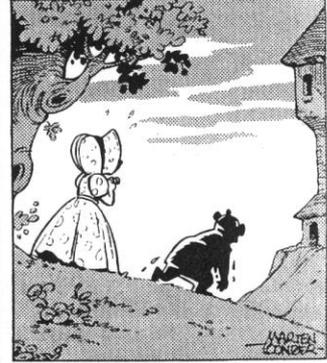
Fröken Doddle försökte lugna den ursinnige och förvirrade gentlemanen men det var lättare sagt än gjort.

- Tja, sade J P Munny, jag antar att jag inte är välkommen här längre. Jag sticker iväg och skaffar ett ordentligt

oljeborrtrorn. Tjänis så länge, gamle gosse!

- Asch, bry er inte om honom, käre Ollie, sade fröken Doddle. Kom hem till mig så ska vi försöka tvätta er ren!

Men Bumble vände och vacklade hem till slottet. Han stod inte ut med att låta fröken Doddle se honom längre i denna förnedring.

Betjänten Josef synade sin husbonds oljeinpackade uppenbarelse med starkt behärskad entusiasm.

- Beklämmande om ni ursäktar, sade han. Har ni råkat ut för en olyckshändelse, herr Oliver?

- Glprrrp, hostade Bumble. Jag har blivit förödmjukad i en dams närvaro!

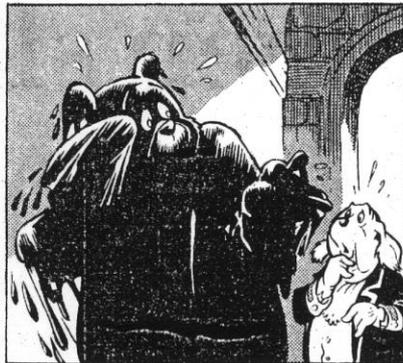
Av en oljeprospektör, om ni förstår hur jag menar.

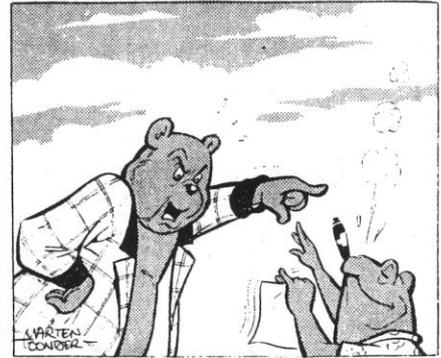
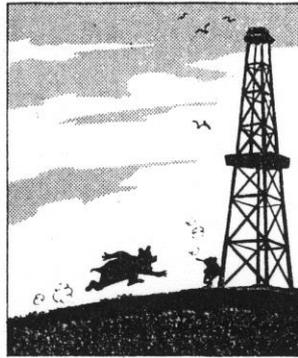
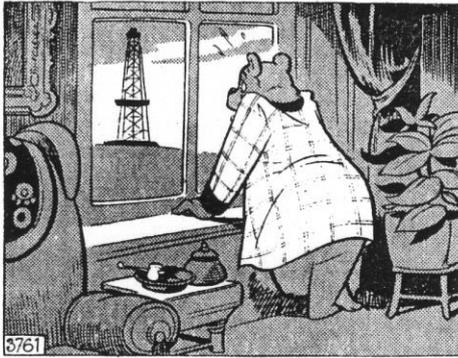
- Verkligen? sade Josef. Synnerligen anmärkningsvärt om jag så får uttrycka mig. Men hur, om jag får vara så förmåten att fråga.

- Den där oljeletaren, sade Bumble, påstod att det var en skam att jag inte gjorde något av min mark! Han vill

köpa Bumblestone Castle, Josef! Och han tyckte jag var en latmask och för att bevisa det så hittade han olja på min mark. Vad ska jag göra, Josef?

- Ni borde lämpligen bevisa att ni inte är någon latmask, om ni tillåter, sade Josef efter en stunds funderande. Men först ska jag tappa upp ett hett bad åt er, herr Oliver!

När Bumble nästa morgon tittade ut genom sitt vardagsrumsfönster fann han till sin fasa att den annars så tilltalande utsikten nu skändes av ett högt stältorn.

– En oljeborrningsrigg! utbrast han. Mitt i mitt synfält. Detta är droppen som knäcker kamelen!

Och han rusade ut ur slottet och bort

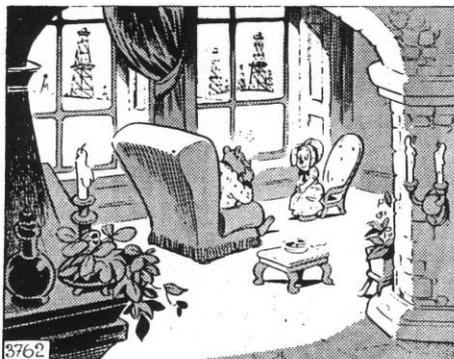
till oljetornet där J P Munny stod och blossade förnöjt på sin cigarr.

– God morgon! hälsade denne. Snyggt jobb, eller hur?

– Visst inte! utbrast Bumble. Det här tänker jag inte tolerera. Jag ska underätta kommunens skönhetsråd om ni förstår vad jag menar, och...

– Förta er inte, gamle gosse, avbröt

den andre och viftade med några papper. Jag var uppe med tuppen i morse och fixade dom legala detaljerna. Här har jag alla tillstånd och koncessioner jag behöver! Nu kan vi börja borra på allvar, för jag har köpt upp all mark runt eran tomt, gamle gosse. Jag känner i fingrarna att det måste finnas massor av olja här!

När fröken Doddle några dagar senare besökte Bumblestone Castle fann hon slottsherren på sitt sämsta humör.

– Oljerigg! suckade han. Fler och fler. Överallt runt omkring mig. Det är vämjeligt!

– Oh ja, sade hans lilla granne deltagande. Men bli inte så nedstämd, käre Ollie! Herr Munny måste ha det fullt och eländigt omkring sig för att trivas.

En sådan stackare!

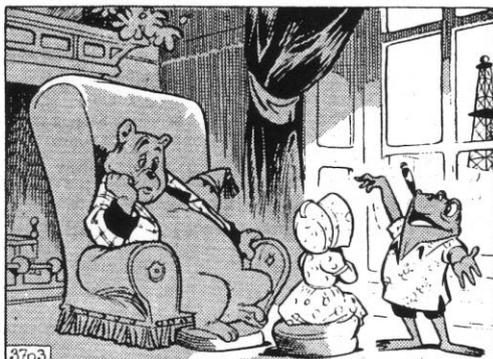
I detsamma kom sagde stackare infarande i rummet och han verkade vara på sitt allra bästa humör.

– Nu ska vi snacka affärer, gamle gosse! hojtade han.

– Nej! sade Bumble. Jag kan inte erinra mig att vi har avtalat något sammanträffande. Dörren är bakom er!

– Visst, gamle gosse, sade den andre. Men nu vill jag köpa er mark – trädgård, hus, hela rasket. Jag känner på mig att det finns olja här. Nämn ert pris! Här har ni chansen att göra nyttiga affärer, håller inte lilla frun med om det?

– Det räcker! utbrast Bumble. Att förolämpa oskyldiga damer så i en Bumbles närvaro – det är skamligt!

– Skamligt? upprepade J P Munny. Finns det något skamligt här så är det ni själv.

– V... vad menar ni? stammade Bumble.

– Pappas lille pojke! sade J P Munny retsamt. Lever på ärvda pengar. Har aldrig gjort ett ordentligt handtag i hela sitt liv. Och det beror förstås på att han

inte KAN göra nåenting!

– Neej, vet ni vad, sade fröken Doddle indignerat. Nu är ni riktigt elak! Oliver kan göra allting, han är så klok och kunnig. Eller hur, Ollie?

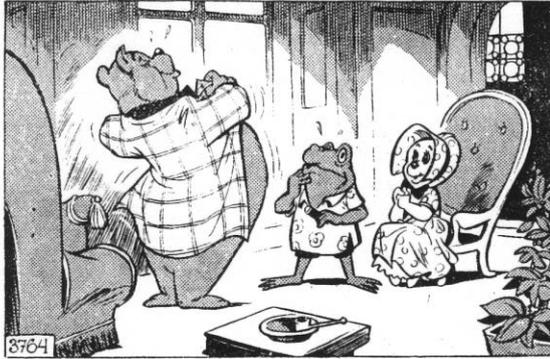
– Uh... va... jovisst, muvlade Bumble och J P Munny brast i gapskratt.

– Bevisa det! skrek han. Jag slår vad att ni inte kan tjäna ett enda öre av egen

kraft. Inte ett enda!

Bumble var mycket medveten om att fröken Doddle hörde på.

– Näja, muttrade han motvilligt. Jag går med på vadet! Fast vadslagning är egentligen en verksamhet som står långt under oss Bumblar. Pengar saknar all betydelse för en gentleman! Om ni förstår hur jag menar.

- Ni har fräckheten att utmana mig i en dams närvaro - och sådant tolererar jag inte! förkunnade Bumble. Jag ska visa er att jag kan göra allt ni kan - och mer därtill!

- Fint, sade J P Munny. Upp till bevis, gamle gosse! Om ni inom en månad kan åstadkomma något som är lika bra som mitt oljeklipp så får ni all

mark jag köpt - oljeriggarna också för den delen.

- Så vänligt! sade Bumble med ett bistert leende. Ni inser med andra ord er begränsning! Det första jag ska göra är att avlägsna de här förfärliga stältornen så jag slipper se dem, och sedan...

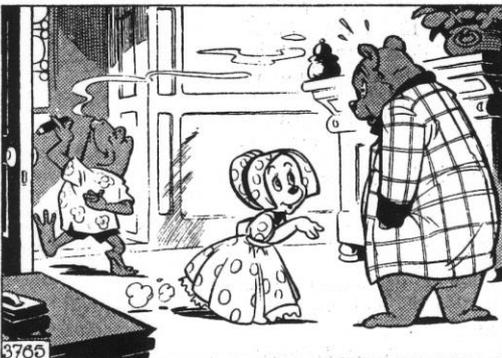
- Ett ögonblick, gamle gosse, avbröt den andre. Ett vad har som bekant två

sidor. Och i ert fall betyder det att Bumblestone Castle är mitt om ni förlorar vadet!

Bumble tappade hakan.

- Mi... mitt slott? stammade han. Tänker ni ta hus och hem ifrån mig om jag förlorar? Oh, jag är glad att min stackars gamle far slipper bevittna detta.

- Avgjort alltså, sade J P Munny. Om ni gör ett bättre affärsklipp än jag inom en månad så vinner ni alla mina oljekällor. Men lyckas ni inte så tar jag slottet här. Hehe! Lycka till, gamle gosse!

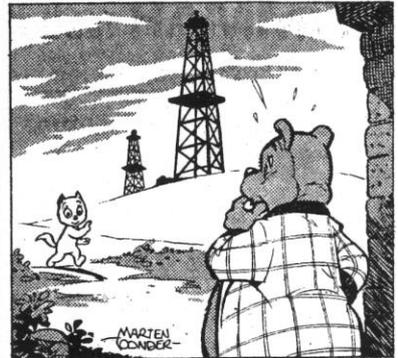
- Det var väl ett bra arrangemang, Ollie, sade fröken Doddle när oljemiljardären avlägsnat sig. Ni behöver bara göra en god affär så slipper ni den

där förskräcklige lille mannen.

- J... jo, stammade Bumble. Så blir jag av med honom. Men hur ska jag göra en bra affär...?

- Nu måste jag gå, sade hans lilla granne. Vad skönt att alla de där fula oljetornen är borta inom några veckor!

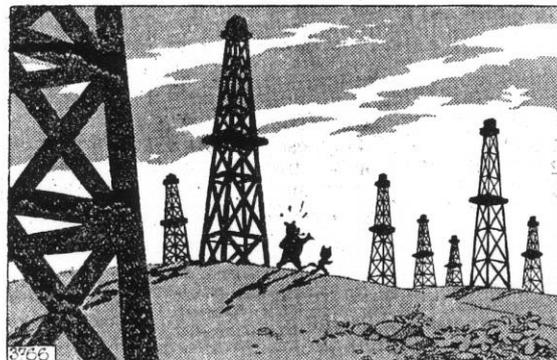
- Men affären? sade Bumble halvt för sig själv. Vad ska jag göra? Jag

meñar...

- Asch, ni har säkert en god idé redan, tröstade fröken Doddle. Ni är så klok och påhittig, käre Ollie. Adjö med er!

Men Bumble kände sig varken klok eller påhittig medan han stirrade på de hotfulla oljeriggarna. Hur skulle han kunna tjäna mer pengar på en månad än de inbringade?

Bumble berättade för Tom Puss vilket dilemma han hamnat i.

- Så om jag inte tjänar mer inom en månad än oljan ger så får jag gå från mina fäders gård och grund, avslutade han.

- Alltså måste ni tjäna pengar, konstaterade Tom Puss.

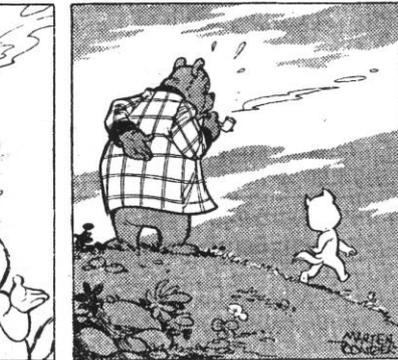
- Men hur? klagade Bumble. Hur ska jag kunna tjäna mer än herr Munny?

Hur gör man affärer? Hur tjänar folk pengar, menar jag.

- Affärer går ut på att köpa billigt och sälja dyrt, erinrade sig Tom Puss. Det låter inte särskilt svårt.

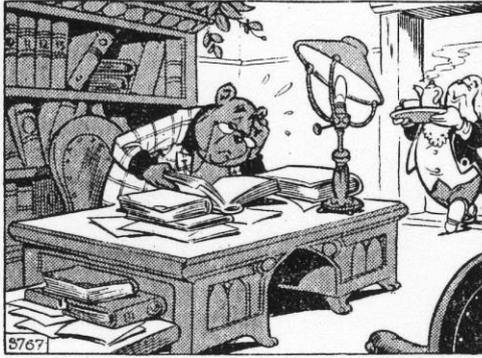
- Lätt för dig att påstå, muttrade Bumble. Kom ihåg att en gentleman måste göra allting själv!

- Ni skulle aldrig ha gått in på det där vadet, påpekade Tom Puss. Men jag

ska se vad jag kan göra. Kommer jag på någon bra idé så hör jag av mig. Adjö herr Oliver!

- Den ungdomen, muttrade Bumble och tittade misslynt efter honom. Tänker grunt och pratar strunt. Vad skulle jag kunna köpa tillräckligt billigt och sälja tillräckligt dyrt för att slå herr Munny? Gräs? Eller luft? Ha!

Bumble gick till sitt bibliotek och läste allt vad där fanns att läsa om konsten att tjäna pengar. Men det gav föga utbyte. Hans största uppslagsverk omfattade tjugofyra tätttryckta band men ingenstans stod en rad om konsten att göra snabba klipp.

- Uppslagsverk! fnös han. Bara makulatur. Görs billigt av förläggare

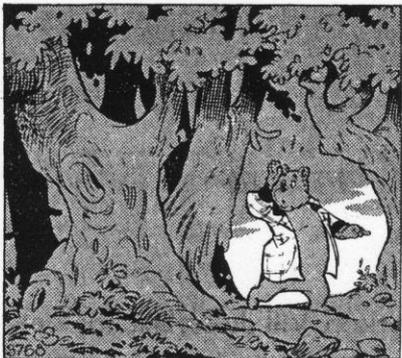
som säljer dem dyrt för att lura allmänheten!

- Verkligen, herr Oliver? sade be-tjanten Josef som just bar in teet. Vad önskar ni veta om jag får vara för-mätnen nog att fråga?

- Jag vill veta, suckade Bumble, hur man på en månad tjänar mer pengar än oljemiljardären J P Mun-ny.

- En komplicerad fråga, medgav Josef. Herr Munny måste visserligen betala för sina oljeborrhorn, men de utlaggen torde med råge täckas av inkomsterna från den olja de ger. Sådant kallas affärer om jag så får uttrycka mig!

Bumble suckade och gick ut för att en promenad som förhoppningsvis skulle klara hans tankar.

Bumble var så försjunken i grubblat på frågan hur han snabbt skulle tjäna massor av pengar att han inte märkte vare sig vart kosan bar eller vad klockan led.

Han blev inte medveten om verkligheten omkring sig förrän han hörde halvkvävda rop på hjälp. Han såg sig överraskat om och fann att det nästan var midnatt, att han befann sig mitt i

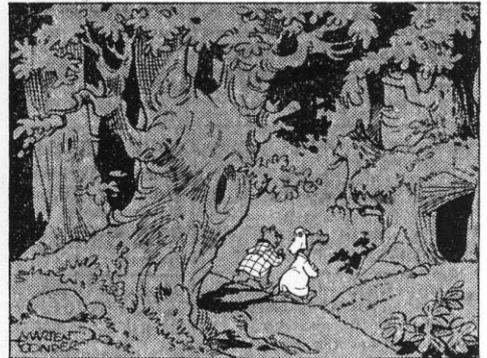
Mörka skogen och att ett par hjälplöst sprattlande ben stack fram ur ett ihåligt träd.

- Söker ni någonting därinne? frågade han. Jag menar, vill ni någonting? Eller är något på tok?

- Ja! hördes den halvkvävda rösten. Hjälp mig ut ur detta mörker så ska jag hjälpa er ur ert!

- Mitt mörker? sade Bumble men

insåg att han svärigen kunde få de närmare detaljerna i främlingens yttrande belysta innan denne kommit i ett lämpligare läge för klargöranden. Alltså tog han ett stadig trädgren och använde den ungefär som en kofot för att bräcka loss den andre ur trädets järngrepp.

- Vad tungt är må falla på det att det lätta må stiga... stönade främlingen när han omsider hämtat sig såpass att han kunde sitta uppe.

- Ett klokt uttalande, tillade han efter en stund.

- Verkligen? sade Bumble. Har ni ont någonstans?

- Vad är ont? undrade den andre. Jag sökte vildhonung i detta träd men

fastnade ömkligen. Jag är skyldig er stort tack, o främling!

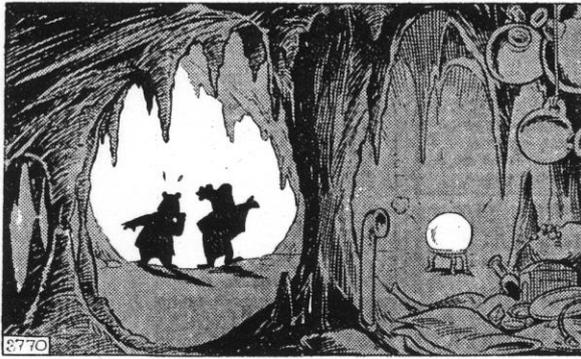
- Namnet var Bumble, sade Bumble.

- Och jag är Visha Neri Babel, upplyste den andre. Vad kan jag, ovärdige tjänare, göra för eder?

- Ja, inte lär det vara mycket, suckade Bumble. Eller vet ni hur man gör goda affärer? Jag är visserligen en

gentleman så pengar saknar betydelse för mig, men en oljemiljardär har tvingat mig in i affärsvärlden. Och hur gör man då?

- En svår fråga, sade Visha Neri fundersamt. Men följ mig till min enkla hydda, o vandrare i natten! Måhända kan min kristallkula bringa ljus i edert mörker.

Främlingen ledde Bumble till en grotta mitt i skogen. Den var svagt upplyst av skimret från en rund kula.

– Denna kristallkula, sade Visha Neri, kastar sitt ljus över mörka ting. Men aldrig tillförne har tinget varit så mörkt som nu, så jag måste be er om största möjliga tystnad.

Och han satte sig med korslagda ben och stirrade in i kristallkulan. Det

varade inte länge.

– Hm, muttrade han. Svaret kom fort. Att göra affärer består i att köpa billigt och sälja dyrt!

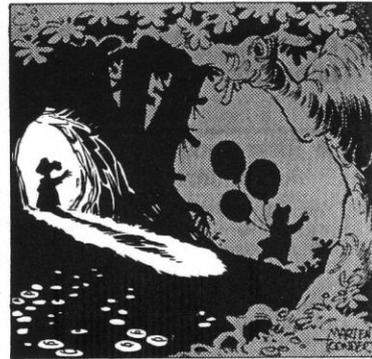
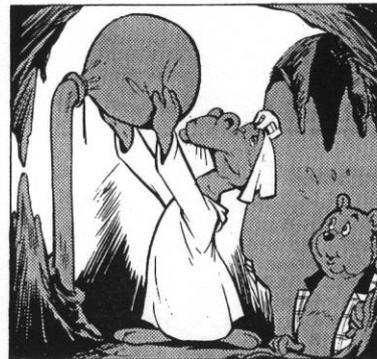
– Det behöver man inte titta i kulor för att förstå, knotade Bumble. Det visste Tom Puss och Josef också!

– Så om ni önskar göra bästa möjliga affärer, fortsatte Visha Neri oberört, så måste ni reducera era inköpskostnader

totalt. Ni måste kort sagt sälja ingenting dyrt!

– Sälja ingenting? upprepade Bumble häpet.

– Just det, sade Visha Neri. Ingenting! för ingenting kostar ingenting. Då blir försäljningsvärdet totalt. Sälj något som inte kostar något! Luft, till exempel.

Bumble stirrade misstroget på eremiten Visha Neri.

– Sälja luft? upprepade han. Är det allt ni kan hitta på? Vilket nonsens! Vem köper luft? Den kostar ingenting, det vet minsta barn.

– Ingenting, sade eremiten, är litet. Han funderade en stund och tillade: – Men allting, ah, allting är mycket!

Nu tappade Bumble tålmodet.

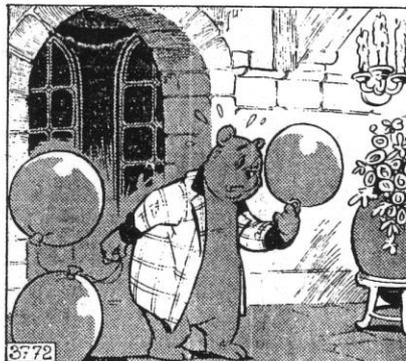
– Ni driver med mig! utbrast han. Vad har allt det här pratet att göra med affärer?

– Allt, sade Visha Neri Babbel. Ett liv av besinnande har lärt mig att alla behöver luft. Ni tror mig inte? Näväl, jag ska ge er ett varuprov som ni kan undersöka marknaden med. Tro mig,

resultatet kommer att förundra er!

Därmed hämtade han några lädersäckar och började fylla dem vid ett sorts ventilationsrör. När de var uppblåsta band han om mynningarna med ett snöre och gav dem till Bumble.

– Hav tröst, o sökare i mörkret, sade han. Detta är dyrbara varor. Handhav dem med aktsamhet!

Bumble hade omedvetet blivit fångslad av den mystiske eremiten Visha Neri Babbels prat om att sälja ingenting dyrt, men när han väl kom hem till sitt upplysta och hemtrevliga slott kändes det inte lika roligt längre.

– Bah, fnös han. Jag har gjort mig till åtlöje! Tur att ingen såg mig med de här ballongerna. Man kunde tro att jag var på väg hem efter en braskkiva. Hur

kunde jag någonsin inbilla mig att de här lädersäckarna innehöll något dyrbart!

Och i ett utbrott av raseri slog han näven i en av lädersäckarna så att den exploderade som en papperspåse.

– Ha! utropade han. Så ska dom tas! En gentlemans vrede är fruktansvärd när han...

Men här tystnade han i största förundran, för nu hände något otroligt. Ett moln av mynt och sedlar kondenserades fram som vattendroppar ur lädersäckarnas luft och regnade och dalade ner över rummet.

– Är detta möjligt! utbrast Bumble förtjust. Kan Vira Neshi Babblare ha rätt i alla fall? Luft är pengar!

Bumble var glad som en lärka. Han insåg genast poängen med luftpengarna i Visha Neris lädersäckar: de gjorde det möjligt för honom att slå herr J P Munny på fingrarna i konsten att göra snabba förtjänster.

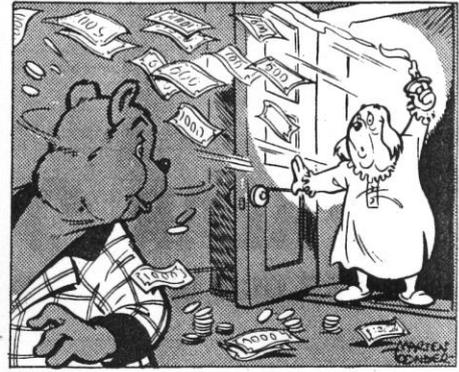
- Tänka sig att den där lille pajasen måste slita med oljeborrtorn och koncessioner, jublade han. Medan jag kla-

rar samma sak bara genom att smälla en ballong!

Knallen och fröjden i bottenvåningen hade emellertid väckt betjänten Josef som plikttroget kom raglande.

- Något är på tok, mumlade han sömndrucket. Herr Oliver har tydligen grubblat så mycket på sin uppgift att han slagit över om jag så får uttryck. . .

Han stannade på tröskeln till vardagsrummet och stirrade förundrat. Hans värsta farhågor tycktes besannade, för därinne dansade hans husbonde omkring bland kringfladdrande papperslappar och små metallbrickor. Och det varade inte länge. För i draget från den öppnade dörren löstes både papper och metall upp i tomma intet. . .

Bumble avbröt sin dans och stirrade efter de nyvunna rikedomarna som dunstade bort i luftdraget från dörren.

- Är något på tok, herr Oliver? frågade Josef oroligt. Luften känns litet tjock härinne. Ska jag öppna ett fönster?

- Tjock luft, mumlade Bumble. Så det var allt som blev kvar!

Sorgset berättade han den egendommiga historien om Visha Neri Babel

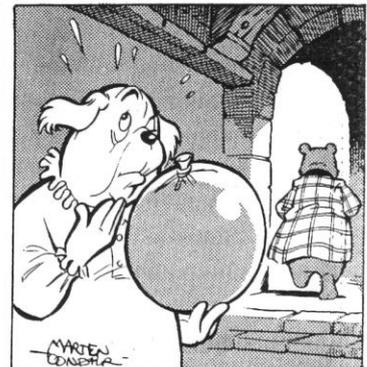

och hans lädersäckar med värdefull luft.

- Sälja sådant, bah! avbröt han indignerat. Jag har gjort mig till åtlöje, Josef. Ett tag trodde jag faktiskt att det var pengar som kom ur den där ballongen.

- Det måste ha varit en särskild sorts luft, antog Josef.

- Humbug! fnös Bumble. Trevligt så länge det varade, men nu står jag och

stampar på samma fläck som jag började på, om ni förstår hur jag menar.

Därmed gick han till sängs. Men Josef dröjde sig kvar i rummet och fingrade fundersamt på en av lädersäckarna.

- Även om det är en humbug så kan det ju provas, tänkte han. Som herr Oliver säger: trevligt så länge det varar!

När Bumble försvunnit slog sig Josef ner i hans fåtölj med ballongen.

- Det kan ju inte vara fel att försöka, mumlade han för sig själv. Även om det inte fungerar så är det ju inte illa menat, om jag så får uttrycka mig.

Därmed slog han sönder läderpåsen. Men i stället för det störtregn av pengar som han väntade sig dök det upp en

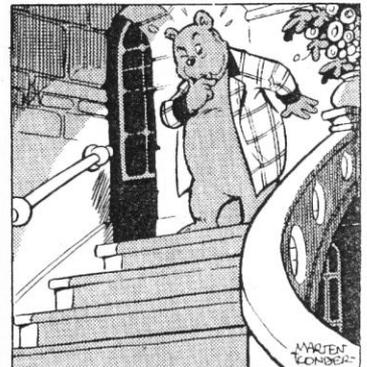

figur som bockade sig artigt och sade:

- Önskar ni någonting, herr Josef?

- Det må jag säga. . .! sade den häpne betjänten. Det här var ju ännu bättre än pengar. Jo, Ollie, jag vill ha en cigarr!

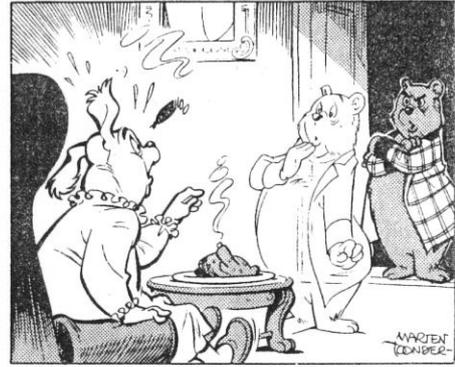
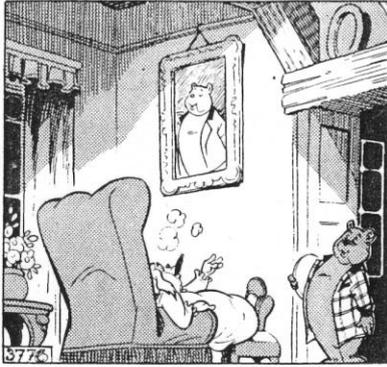
Betjänten Bumble skyndade sig att hämta en och höll sedan fram en brinnande tändsticka. - Tack så mycket, muttrade Josef. Men ni ska komma ihåg

att den som röker en cigarr tänder den själv!

- Naturligtvis, herr Josef, sade Bumble. Önskas något mer?

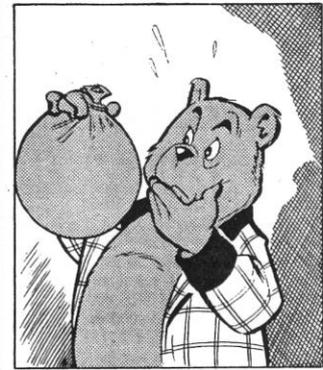
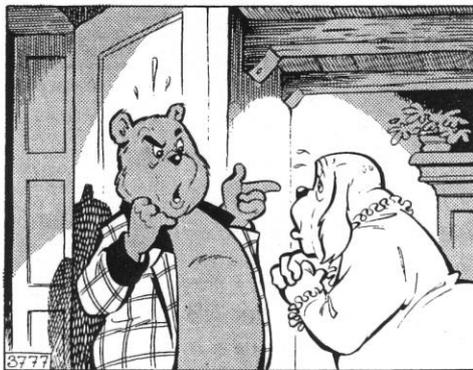
Smällen då lädersäcken sprack hade emellertid hörts upp till övervåningen där Bumble ännu inte hunnit gå till sängs.

Josef gjorde det bekvämt för sig i fätöljen och blossade på sin cigarr.
- Nu vill jag ha något att äta, Ollie, sade han. Kyckling duger! Lättgrillad, och glöm inte att det ska vara rosmarin till. Skynda på, jag är inte van att vänta!
- Som det behagas, herr Josef, sade betjänten.
Josef behövde inte vänta länge. In-

om kort var Bumble tillbaka med en ångande bricka.
- Var ska jag servera den, herr Josef? frågade han. Ska jag lyfta fram ett litet bord till er stol, måhända?
- Det går för sig, sade Josef och granskade anrättningen. Men var är vinbärgselén och den smörfrästa småpotatisen, Ollie? Begär ni verkligen att jag ska äta det i det här skicket? Måste

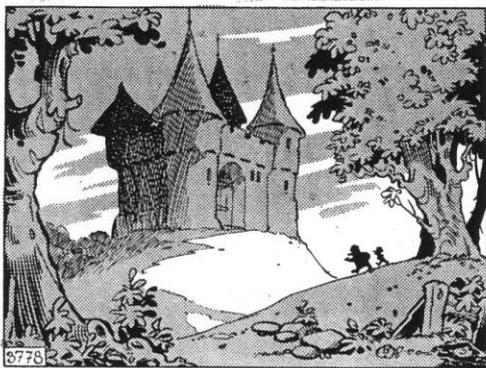
jag göra allting själv här i huset?
Betjänten Bumble bleknade så häftigt att han blev genomskinlig. Rakt igenom honom kunde Josef se att dörren hade öppnats och släppt in ett kyligt luftdrag från korridorerna. Och på tröskeln stod Bumble och såg onödigt ut.
- Vad ska det här betyda, Josef? frågade han i skarp ton.

Bumble steg in i vardagsrummet och vädrade provande.
- Luften är instängd här, påpekade han. Vad har ni för er, Josef? Sitter ni i min bästa stol och röker mina cigarrer?
- Be... ber om ursäkt, herr Oliver, stammade Josef. Han hade litet svårt att orientera sig i tillvaron sedan betjänten Bumble och den grillade

kycklingen så plötsligt försvunnit ur den.
- Det var bara ett litet experiment, fortsatte han i osäker ton. Med herr Babbels lädersäckar, om ni ursäktar. Mycket intressant - men kanske jag inte borde ha gjort det...
- Nej, det borde ni verkligen inte! sade Bumble. Ni ska hålla fingrarna borta från mina luftsäckar, Josef, för

även om de bara innehåller humbug så är det min humbug om ni förstår hur jag menar.
Betjänten bockade skamset och försvann ur rummet men Bumble dröjde sig kvar och undrade om han skulle försöka en gång till. - Jag såg ju faktiskt pengarna med egna ögon och om Josef inte hade öppnat dörren så värdslost, så...

Tidigt denna morgon var ett par figurer ute på vägarna vid Bumblestone Castle. Det var två affärsmän som hade det så svårt så, med skatter och poliser och det ena med det andra.
- Jämmerligt, muttrade Bill Super. Jag få tårar i ögonen när jag tänker på den gamla goda tiden. Numera...
- Åh, ryck upp sej, tjeffen! sade Hip Hipper. När allt kommer omkring så

går våran lumphandel inte så kryckigt.
- Lump! fnös Bill Super. Småpotatis! Jag vill syssla med Super-affärer, pyssen! Titta på slottet därborta! Där sitter feta fläskläggen Bumble och gonar sig mitt i en massa pengar som han inte ens tjänat ihop själv. Han borde åtminstone kunna låna oss en hacka så vi...
- Visst, tjeffen, instämde Hip. Vi för-

söker! Han är uppe redan, jag ser att det lyser.
Och det två herrarna stegade fram till närmaste slottsfönster - och blev stående som fastnaglade. För därinne var rummet som en snöyra av sedlar och mynt och mitt i alltsammans dansade en mycket glad slottsherre.

– Hip, utbrast Bill Super när han hämtat sig, vi kommer precis lagom!

Och därmed knackade han hårt på rutan. – Släpp in oss, gamle gosse! Här kan det göras Super-affärer, ser jag!

Bumble öppnade fönstret och släppte in den friska morgonluften plus två lumphandlare. Men herr Babbels pengarkunde som bekant inte tåla frisk luft

utan dunstade bort i ingenting, precis som förra gången.

– Nu igen, utbrast Bumble besviket. Luft är luft, även om den ser ut som pengar. Det är bara bluff i luftsäckarna!

– Luftsäckar? upprepade Bill Super intresserat. Menar ni att pengarna inte var äkta?

– Bara skoj, bekräftade Bumble sorg-

set. Falsa pengar som ingenting tål! Bara tänka sig att jag skulle göra affärer med sådant! Hur ska jag nu lyckas inom en månad?

– Jaså? sade Bill Super. Inte för att jag begriper vad ni talar om, men affärer förstår jag mig på, gamle gosse. Super-affärer! Låt mig sköta det här!

– Vad hände med pengarna? undrade Hip Hipper. Vi såg en massa pengar, eller hur, tjeffen? Var kom dom ifrån?

– Käften, sade Super. Det var inte äkta pengar om jag förstätt saken rätt.

– Nej, suckade Bumble. Bara luft från en lädersäck. Den förvandlas till pengar när man öppnar säcken. Men det är bara dröm och bedrägeri om

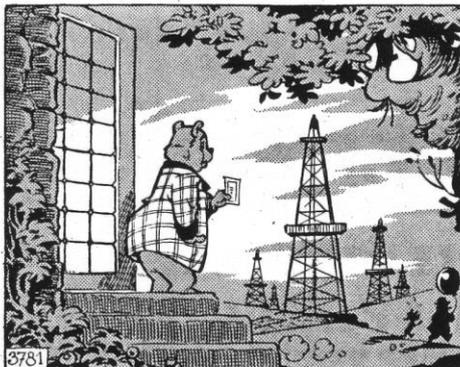
någon förstår hur jag menar.

– Skulle tro det, sade Bill Super. För er blir luften pengar men för andra kan den bli nåt annat. Ett gammalt trick! Varifrån fick ni säckarna, Bumble?

– Från Visha. . . Bumble hejdade sig. Varför vill ni veta det?

– För att vi kan göra affärer med den här sortens luft, förklarade Super. Men så klart, vill ni inte ge oss adressen så för all del. Affärer är affärer ändå. Vi bjuder er högsta dagspris för fyllda ballonger, Bumble! Sälj den där sista ballongen ni har till mig så ska jag visa er. Ni får mina sista fem floriner för den!

Efter någon tvekan gick Bumble med på affären. Han tog sedeln och gav Super och Hipper den sista lädersäcken ur Visha Neri Babbels leverans. Lumphandlarna tog adjö och försvann över kullarna.

– Vad tänker du göra, tjeffen? undrade Hipper medan de passerade oljegruggarna i morgonljuset. Bumble fick

våra sista floriner och vi fick en ballong med luft som inte lär vara något vidare. Vad är meningen?

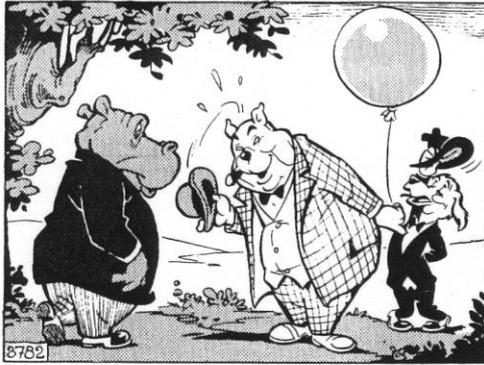
– Håhå! skrockade Bill Super. Här handlar det om Super-affärer, pysen! Luften i den här säcken är värd mer än alla dom där oljebrunnarna sammantagna. Det här är ett varuprov, grab-

ben. Titta, därborta kommer någon som vi kan prova det på!

Det var borgmästare Dickerdack som var ute på en tidig morgonpromenad efter en sömnlös natt.

– Store tid vad jag är trött, suckade han. Fullständigt utarbetad. Är det någonting jag skulle behöva nu så är det en rejäl semester!

Borgmästaren var så tyngd av trötthet och bekymmer att han inte lade märke till Super och Hipper förrän han var tätt inpå dem och de hälsade godmorgon. Super frågade hur han mätte med så deltagande tonfall att borgmästaren stannade.

– Illa, suckade han. Jag är totalt utsliten! Den här oljeruschen tar

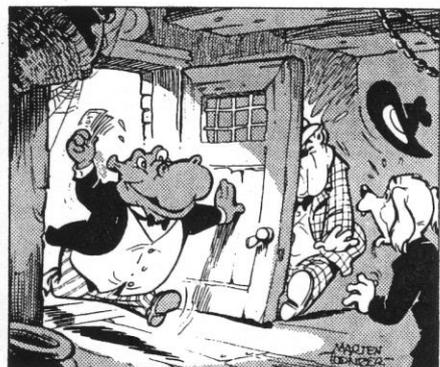
knäcken på mig med allt extraarbete. Jag behöver semester, men det finns ingen som kan sköta kommunens affärer i min frånvaro!

– Då förstår jag precis, sade Super med sympati. Men här har jag någonting som är minst lika bra som en semester! Ni får den, herr borgmästare! Som en liten present, så att säga.

– En ballong? muttrade den folkvalde. Vad ska jag med den till?

– Det är inte vilken ballong som helst! sade Super i mystisk ton. Den är fylld med Super-luft. Släpp ut den i ett stängt rum så ska ni få se!

Borgmästaren mumlade någonting till tack och gick sin väg med ballongen.

Super och Hipper skyndade hem till den lilla lumphandel de drev vid en bakgata i staden Bumblestones äldsta och mest förslummade delar. Super satte omedelbart upp ett anslag i skyltfönstret:

"Säljes eller uthyres till seriösa spekulanter. Välrenommerad Lump Handel!

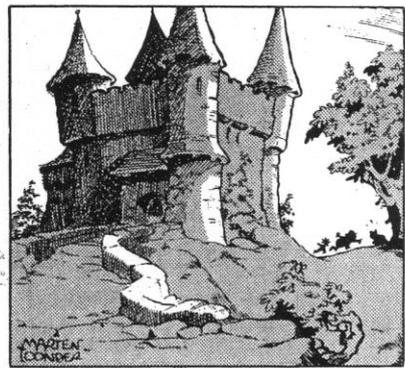
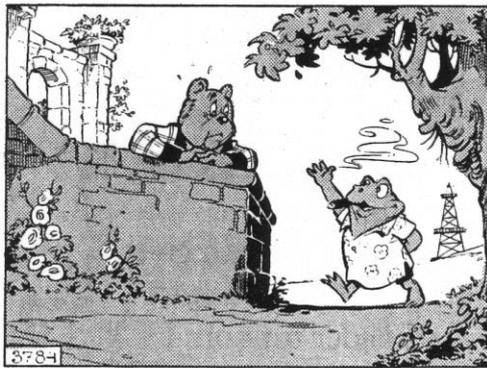
– Va, vad gör ni, tjeffen? undrade Hipper. Det här är ju våran enda tillgång. Vart ska vi ta vägen om vi blir av med butiken?

– Håhå! skrockade Super självbelåtet. Nu ska det bli andra taktik, grabben. Köpa och sälja lump, bah! Från och med nu handlar det om Super-affärer!

– Här kommer visst en spekulant redan, sade Hipper.

Men det var borgmästare Dickerdack som kom sättande och han hade inte en tanke på att ge sig in i lumpbranschen.

– Fort! flämtade han. Jag måste ha flera ballonger! Jag köper dom till vilket pris som helst, mina herrar. Dom är bättre än den bästa semester!

Morgonen var redan långt liden men Bumble dröjde sig kvar i trädgården och begrundade den förtjänst han gjort på att sälja Visha Neri Babbels sista luftsäck till Bill Super.

– God morgon! hojtade en nyter J P Munny. Hur går affärerna?

– Uh... jovars, sade Bumble utan entusiasm.

– Bra, sade den andre. Mina går

lysande, bara i går tjänade jag en miljon floriner jämnt! Hur mycket tjänade ni?

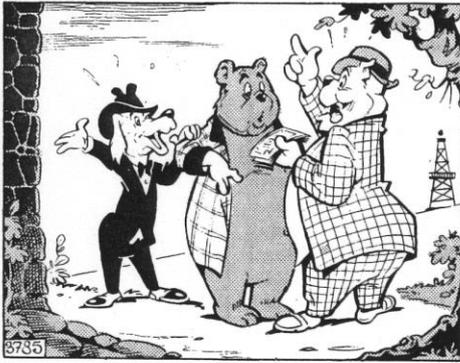
– Fem, mumlade Bumble.

Herr Munny tappade hakan ett ögonblick. – Fem miljoner var inte illa, medgav han. Fast en miljon i dagsförtjänst är bara en liten uppvärmning för mig. När alla mina oljekällor är i produktion blir det bättre – och när jag

vunnit eran mark så blir det ännu bättre. Haha! Lycka till gamle gosse!

Bumble tittade dystert efter honom. – Jag menade förstås fem floriner, muttrade han. Hur skulle det kunna bli mer? Den här luftaffären med Nisha Virra Babblare är meningslös...

Då kom Super och Hipper sättande. – Ballonger! vrålade Super. Vi måste ha fler ballonger, Bumble!

- Vad ska ni ha fler ballonger till? undrade Bumble.

- Superaffärer! sade Super. Vi behöver massor av ballonger, till vilket pris som helst. Här är litet i förskott!

Och han höll borgmästarens sedlar under nosen på Bumble.

- Jaså... sade Bumble. Fler ballonger? Jaha, men jag har inga fler. Inga

kvar, om ni förstår hur jag menar.

- Visst! sade Super. Ni vill ha mer pengar, va? Inga problem! Det här är förresten bara ett litet förskott!

- Visst, instämde Hip Hipper. Och ni kan få våran lumphandel som säkerhet!

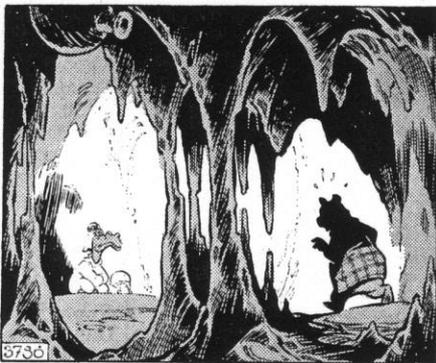
- Va...? Javisst, sade Bill Super. Ge oss bara litet tid, gamle gosse! Om en

vecka vadar ni i kosing. Här handlar det om Superaffärer!

- Tror ni verkligen det? sade Bumble tveksamt. Näja, jag ska försöka skaffa ballonger till i morgon, för Superaffärer är det enda som kan rädda mig nu.

- Tills i morron då! hojtade de två affärsmännen och avlägsnade sig.

Bumble gick till eremiten Visha Neri Babbels grotta i skogen och knackade på, på en lämpligt placerad stalaktit.

- Stig in, oh sökare i mörkret, hälsade eremiten. Vad för er manne hit?

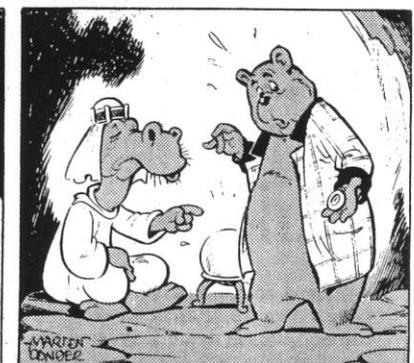
- Ballonger, sade Bumble. Jag menar luftsäckar. Av läder.

- Luftsäckar? upprepade den andra. Jo, nu minns jag. Ni är sökaren av

stora affärer. Har ni funnit ert mål?

- Jo, kanske, sade Bumble tveksamt. Att göra affärer är att sälja luft. Så jag måste ha mer. Jag måste ha massor av luftsäckar för att kunna göra affärer!

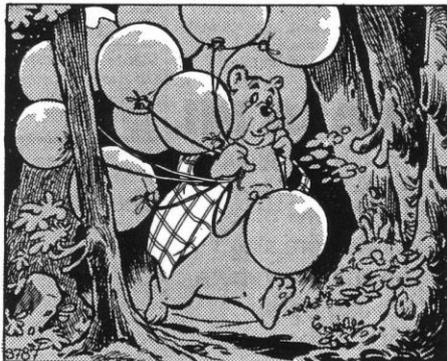
- Massor, mumlade den andre. Allt är mycket men litet är intet, även om det kan vara viktigt. Man måste betala för det verkligt viktiga! Vad har ni att

erbjuda?

- Jag förstår inte vad ni pratar om, sade Bumble och grävde i fickorna. Allt jag har är pengar och en guld-klocka som är ett minne efter min käre far.

- Nåväl, sade eremiten. I utbyte mot klockan får ni så många luftsäckar ni kan bära.

När Bumble kort därpå återvände ur Mörka skogen såg han ut som en vandrande vindruvsklase i storformat. Han skyndade raka vägen hem till slottet där herrar Super och Hipper redan väntade.

- Här kommer fläsklägggen, tjefen, meddelade Hipper. Och han har ballonger till tusen!

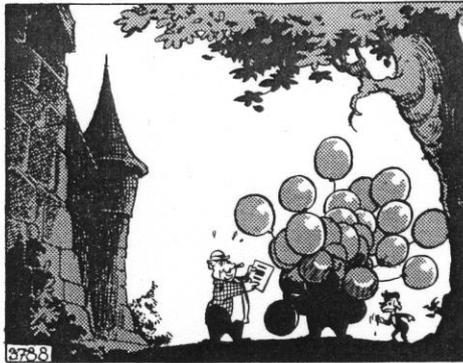
- Bra, bra, skrockade Bill Super. Då kan vi börja göra Superaffärer!

- Visst, sade Hipper. Men varför ska vi betala honom något alls? Vi kan ju helt enkelt rensa honom på ballonger så där i största allmänhet och sälja dem med ännu bättre förtjänst.

Bill Super tittade kallt på sin kompanjon.

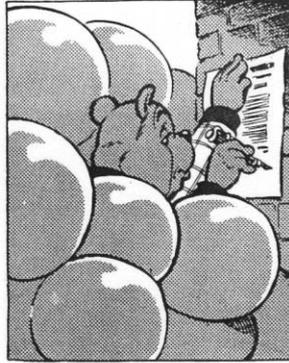

- Hip, sade han, du ska inte vara så girig! Dels är det fult, påstås det, och dessutom ska det här bli en ärlig affär. Vi har inte mer än börjat än - bara gläntat på dörren så att säga. När vi får upp ångan ska vi ha allt! Hela världen ska ropa efter Supers Drömluft - det är Super-affärer, pysen!

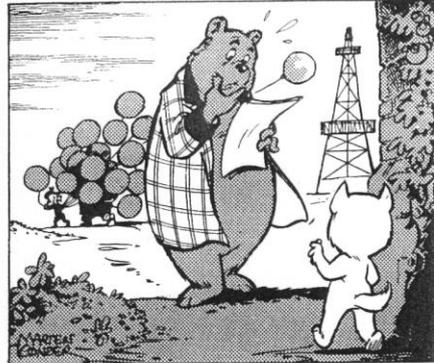
- Här har ni, sade Bumble. Massor av ballonger. Men det var inte lätt! Jag fick betala dyrt för dem. Inte visste jag att affärlivet var så svårt!

- Åh, gaska upp er, gamle gosse, sade Bill Super. På den här affären tjänar ni så mycket klöver så ni glömmar alla små förtretligheter, tro mig. Här har jag satt upp ett kontrakt så vi får bättre

ordning på varuflödet. Ni ätar er att leverera alla ballonger vi behöver och vi betalar er femhundra i silver för var och en. Skriv på här bara!

Och det gjorde Bumble.
- Nu har vi förstås inga pengar än, fortsatte Super. Men det tar bara några dagar! Sedan kan ni rulla er i klöver, gamle gosse. Hehe!

- Hm, få se nu, mumlade Bumble när han blivit lämnad ensam. Femhundra i silver för varje ballong. Då måste jag sälja tvåtusen för att få ihop en miljon. Inte så svårt. Men för att tjäna mer än J P Munny måste jag sälja mycket mer! Och var ska jag i längden få alla ballonger från?

- Se goddag, herr Oliver, sade Tom Puss. Hur går affärerna?

- Utmärkt, unge man, sade Bumble och viftade med kontraktet. Jag har just sålt hundra ballonger. Och hundra gånger femhundra är femtusen...

- Femtiotusen, rättade Tom Puss. Var har ni pengarna?

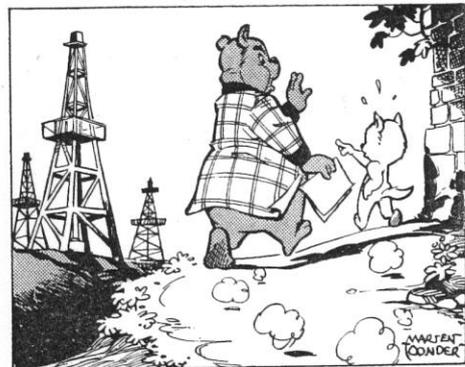
- Hm, ja, dom har jag inte fått än, medgav Bumble modstulet. Men dom

kommer! Och när allt kommer omkring så saknar pengar betydelse för en...

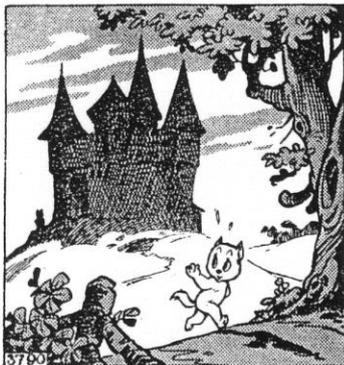
- De betyder allt för er just nu, påminde Tom Puss. Ni måste tjäna mer än J P Munny! Gör ni verkligen det på luftaffärer?

- Åh, fnös Bumble. Du och dina invändningar! Bill Super kommer att göra fantastiska förtjänster på ballong-

erna. Problemet är bara om jag kan leverera tillräckligt många, om du förstår hur jag menar.

- Det är ni som inte förstår, sade Tom Puss rakt på sak. Titta på alla nya oljetorn som dyker upp här omkring varenda dag! Och under tiden säljer ni luft! Ni vinner aldrig på det sättet. Men jag ska nog komma på någonting...

Tom Puss tog hastigt adjö och skyndade iväg in till staden.

- Vad ska han nu hitta på? muttrade Bumble. Han talar om att hjälpa mig men i stället ger han sig bara iväg som om det inte fanns ett enda bekymmer i världen!

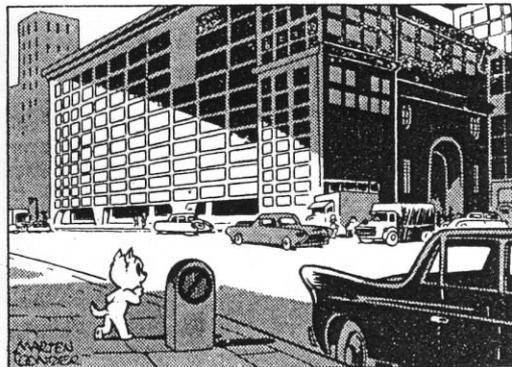
Tom Puss hade emellertid sina avsikter. Han gick direkt till bakgatan där Super och

Hipper brukade ha sin lump-handel. Men där möttes han av en affärsinnehavare som han aldrig sett förut.

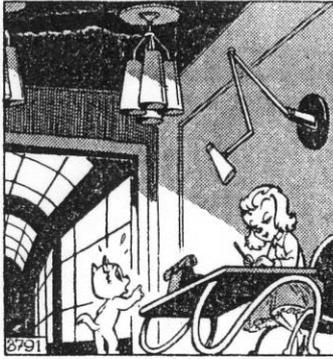
- Supers lump? sade denne. Super har flyttat! Han har kommit upp sig i smöret ordentligt och skaffat kontor borta i Utopia Center.

Därmed avsåg han det ultramoderna affärskomplex som

stadens progressiva styresmän byggt för att där inhysa kommunens största företag och organisationer. Tom Puss skyndade dit. J P Munny hade förstås sitt huvudkontor där, och alldeles nyligen hade det kommit upp ännu en polerad koppartavla i entrén. Den ingraverade texten lød:

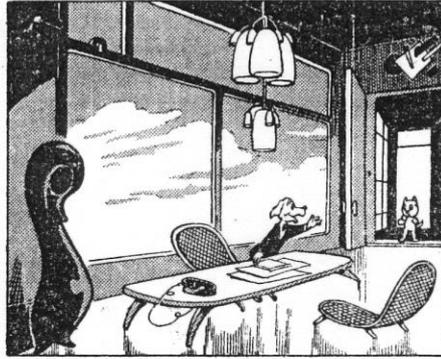
"Supers Dröm Luft - 8 vän."

Tom Puss tog hissen till åttonde våningen och gick in på Supers Dröm Luft:s kontor.

- Herr Super? sade sekreteraren. Beklagat, men han är strängt upptagen just nu. Kanske herr Hipper kan hjälpa er i stället?

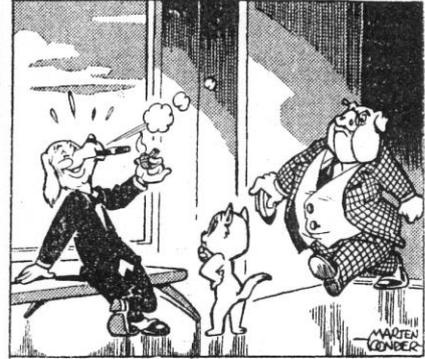
Och kort därpå befann sig Tom Puss i ett påkostat kontor där vice verkstäl-

lande direktören Hip Hipper tog emot. Han var på ett strålande humör.

- Tjänare pysen! sade han. Länge sen sist. Tja, sådan är tillvaron. Ligger man risigt till så bryr sig ingen om en, men när pluringarna trillar in så knackar alla på ens dörr!

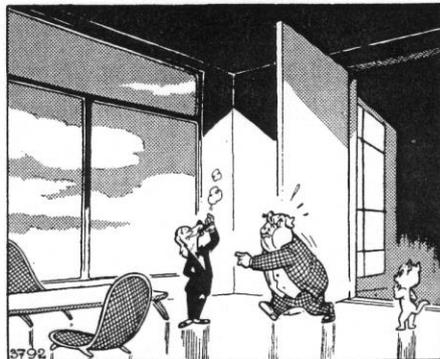
- Det var nu inte er jag vill träffa, sade Tom Puss i avkylande ton. Och

förresten verkar det här rummet vara i största laget för er, herr Hipper!

Och i detsamma anlände en bister figur i ärenden som antydde att han tyckte ungefär detsamma.

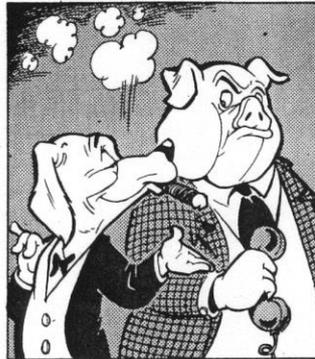
- Var är hyran? röt han. Jag sa åt er att betala i förskott, och det var ett bra tag sedan!

- Hyran betalas i förskott, dundrade besökaren. Men hittills har jag inte sett till några pengar!

Tom Puss undrade hur Hipper nu skulle klara sig, för han anade att företaget Supers Dröm Luft ännu inte fått särskilt mycket luft under vingarna. Men Hipper lät sig inte bekomma.

- Vi är litet korta om kontanter för ögonblicket, log han. Vi väntar på en

del inbetalningar själva. Men tala med borgmästaren, vet jag! Han kan bekräfta vår kreditvärdighet.

Därmed slog han numret till stads- huset och överlämnade luren till hyresvärden.

Borgmästare Dickerdack satt vid sitt skrivbord, försjunken i rosiga drömmar och med den sista trasiga ballongen i handen. Men när han fick höra att

samtalet kom från Supers Dröm Luft sken han upp.

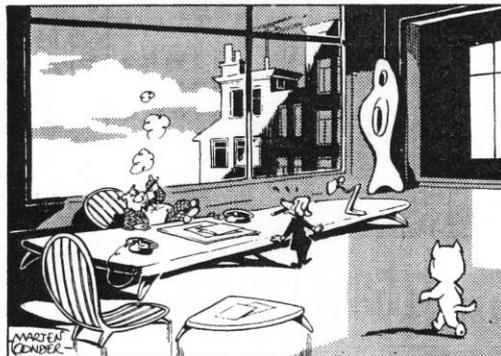
- Utmärkt företag! ropade han. Visst kan ni ge dem kredit, hur mycket som helst. Firman är solid som själva urberget! Och be dem förresten sända mig ett dussin ballonger till medan ni ändå är där!

Hyresvärden ringde av och lämnade kontoret med surmulen uppsyn.

- Borgmästare Dickerdack påstår att ni är kreditvärdiga, sade han över axeln. Nåja, ni får väl ett par dagars respekt då! Men sedan ska jag ha hyran!

- Utmärkt, utmärkt, myste Hip Hipper och skyndade över till Bill Supers tjänsterum. Han tycktes ha glömt Tom

Puss som så oförmärkt som möjligt följde efter.

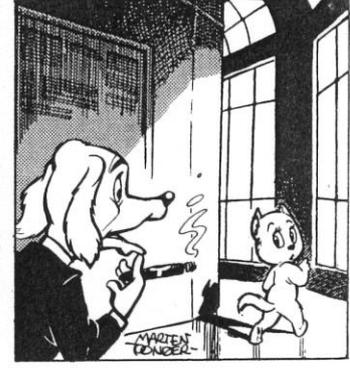
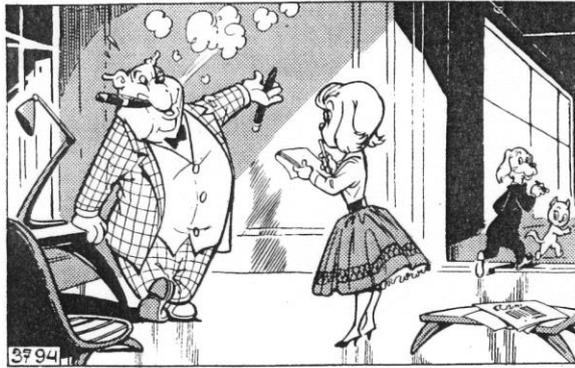
- Borgmästaren vill ha ett dussin ballonger till! sade han. Inte illa, va?

- Ett dussin! fnös Bill Super. Skulle det inte vara illa? Rena nödhjälpen, tycker jag! Men för all del, han ska få sina ballonger, det ska jag fixa, hehe!

Därmed ringde han upp borgmästaren och bekräftade ordern.

- Men priset har stigit, tillade han. Ni förstår, efterfrågan är långt större än tillgången. Och affär är affär, som ni vet. Men ni tillhör våra högprioriterade kunder, så jag ska se till att ni får leverans först!

- Nu måste vi jobba! sade Bill Super. Jag har några bra idéer, Hip. Du får arrangera en presskonferens. Kalla samman stans förnämsta publicister! Dom vet hur man skapar behov.

- Skapar vadå? undrade hans kompanjon.

Bill Super viftade bort frågan med en

otålig gest och kallade in sin sekreterare.

- Skicka gratis varuprov till alla viktiga personer i staden! sade han. Och se till att... Men vad gör den där Tom Puss härinne? Kör ut honom, Hip, det här är ingen plats för barn!

Tom Puss skyndade iväg, följd av Hip Hipper som blivit nyfiken på honom.

- Vad var det du ville egentligen? undrade han. Hade du ett ärende från Bumble?

- Nej, sade Tom Puss. Jag ville bara se vad ni håller på med här.

- Jaha, och nu har du sett det, sade Hip. Nöjd?

- Nej! sade Tom Puss. Det här var ännu värre än jag trodde!

I stadshuset försökte en otålig J.P. Munny komma till tals med borgmästare Dickerdack.

- Har ni nån tid avtalad? undrade vaktmästaren.

- Avtal, som om det skulle behövas! snäste oljemiljardären. Jag har väntat i flera dagar på mina papper. Jag måste köpa mer mark och fler oljeriggas. Stora oljeinkomster väntar!

- Om dom väntar, varför är det då så bråttom? undrade vaktmästaren.

Herr Munny drog ett djupt andetag men behäskade sig och sade enträget: - Jag MÅSTE träffa borgmästaren nu! Genast! Säg honom att staden Bumblestones framtid står på spel!

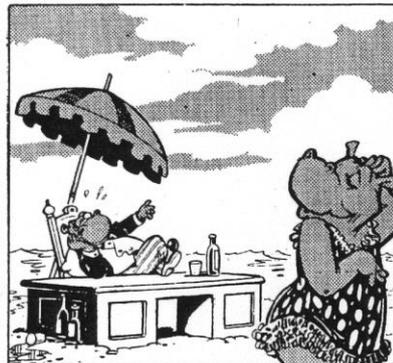
Med en suck ringde vaktmästaren upp borgmästaren.

- Herr Munny vill träffa er, sade han

håglöst. Nå, han har ingen tid avtalad, just det. Men han säger att det är nåt med framtiden...

Han lyssnade en stund och lade sedan på luren.

- Tyvärr, sade han. Borgmästaren har just fått ett dussin nya ballonger och vill absolut inte bli störd!

- Så ni menar att jag inte kan få träffa borgmästaren? röt J.P. Munny.

- Nä, sade vaktmästaren. Just det. Omöjligt!

- Inbilla er ingenting! exploderade herr Munny. Allt har sitt pris! Här har ni, meddela genast borgmästaren att jag är här!

Och därmed slängde han en handfull

sedlar på den förvånade vaktmästaren som genast skyndade bort och öppnade dörren till borgmästarens kontor.

Men tyvärr kom han vid sämsta möjliga tillfälle. Borgmästaren hade just spräckt en av sina nylevererade lädersäckar med luft, och det hade på ett ögonblick förvandlat hans kontor till en solig badstrand. Självt satt han

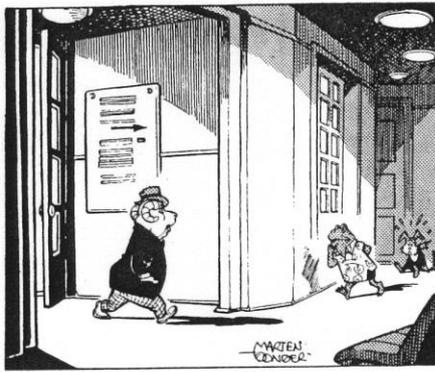
under ett färgglatt strandparasoll med en iskyld drink framför sig, och eftersom han kände sig en smula ensam gick en minimalt klädd skönhets just förbi.

Men när en kall luftström svepte in från korridoren löstes hela den vackra tavlan upp i ingenting...

Herr Munny skrockade belåtet medan han följde efter vaktmästaren till borgmästarens rum.

- Pengar öppnar alla dörrar, mumlade han. Jag ska lära den där kråkvinkeborgmästaren hut! Mig vägrar man inte tillträde! Vem har nånsin hört talas om dörrar som stängs för oljans rikedomar?

Men här fanns tydligen en sådan dörr. För i nästa ögonblick kom vaktmästaren flygande ut ur rummet och bakom honom vrålade den folkvalde:

- Ut! Och dörren ska vara stängd! All min luft försvinner. Jag vill inte träffa någon - absolut inte någon!

Samtidigt anlände specerihandlare Greatgrit till stadshuset. Den gode

butiksinnehavaren hade fuskat litet i kommunalpolitik på sistone, och eftersom han åtnjöt allmän uppskattning för visad oförvitlighet och oföretagsamhet hade han valts till ordförande i stadsfullmäktige.

- Se goddag, herr Munny, sade han. Vad kan jag männe göra för er?

- Stadens intressen sammanfaller med mina, förklarade herr Greatgrit för J P Munny. Om jag kan hjälpa våra välj... våra medborgare så kanske de blir mina kunder. Jag tillhandahåller utsökta specerier och...

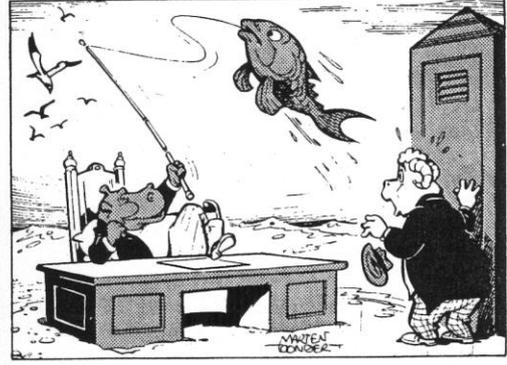
- Jag är här i oljeaffärer, avbröt J P Munny. Jag behöver borgmästarens påskrift på några papper för att kunna köpa mer mark. Men det tycks vara

omöjligt att få träffa karlen!

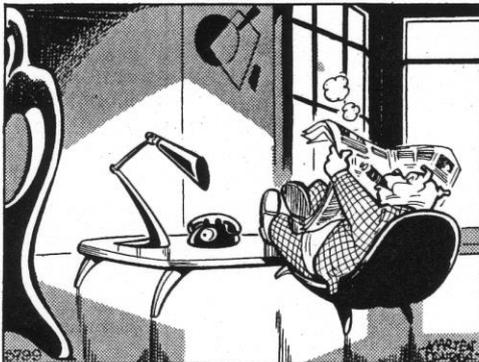
- Det ska jag ordna, lovade herr Greatgrit. Jag vet hur man handskas med borgmästaren, för vi är båda sportfiskare. Ni ska få hans påskrift tills i morgon! Och om ni behöver prima kolonialvaror och specerier så vet ni adressen!

Redan som ung handelsresande hade herr Greatgrit lärt sig att stiga på

snabbt och hastigt stänga dörren bakom sig. Därför hann det inte bli någon nämnvärd luftväxling när han nu steg in i borgmästarens rum. Och därför befann han sig till sin häpnad på en solig havsstrand.

- Tjänare, Greatgrit! hojtade den folkvalde. Ta ett spö och pröva lyckan! Dom hugger vilt i dag!

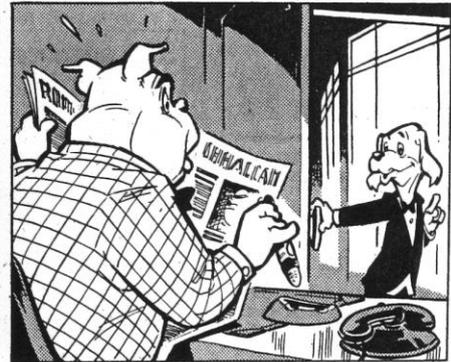
Bill Super läste med stort intresse vad tidningarna skrev efter den preskonferens som han nyligen hållit med anledning av sin nystartade firma.

- Supers Dröm Luft - Dagens Sensation! jublade Bumblestones Allehanda. Och i en lång artikel beskrev journalisten Argus sina personliga erfarenheter av den luftballong han fått som var-

upprov.

- När man är i ett slutet rum så har luften i lädersäcken en mycket sällsam effekt, skrev han. Alla ens drömmar blir synliga, nästan som i verkligheten. Det är en mycket speciell upplevelse som fyller ett länge känt behov. Stäng din dörr och lev ditt eget fantastiska liv - det är vad herr Super vill lära oss med

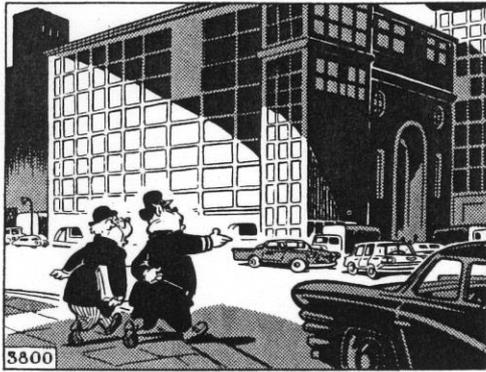

sin nya Dröm Luft!

Och i den stilen fortsatte artikeln spalt efter spalt.

Just då kom Hip Hipper infarande.

- Morsning, tjejen! hälsade han. Nu rullar det på. Gissa vem som just ringt och beställt ett helt dussin ballonger med drömluft. Stadsfullmäktiges nye ordförande, Greatgrit!

Även myndigheterna fattade snart intresse för drömluften.

– Det åligger oss att fastslå huruvida detta affärsföretag är legitimt, sade den snustorre men högt betrodde tjänsteman Dörrknackare som i sällskap med polischefen Bill Bark var på väg till Utopia Center. Är firman på föreskrivet sätt registrerad? Och inbetalar

den sin moms inom av skattemyndigheterna fastlagda terminer?

– Just det, sade polischefen. Och glöm för all del inte narkotikalagstiftningen!

Men Hip Hipper bemötte deras nyfikenhet med leende oberördhet.

– Registrering och tillstånd? sade han. Vad ska vi med det till? Det här är

bara luftaffärer! Och sådant är inte förbjudet, väl?

– Men om folk blir beroende..., började den snustorre.

– Än sedan? skrattade Hip. Alla är ju beroende av luft! Vem klarar sig utan? Här, ta ett provexemplar så får ni själva se hur oskyldig vår verksamhet är!

Polischefen och herr Dörrknackare återvände till stadshuset med en ballong med Supers drömluft.

– Jag tar hand om den, sade herr Dörrknackare. Inte för att jag inte litar på er, herr Bark, men analysen av denna luft torde vara en uppgift för någon med synnerligen fasta principer!

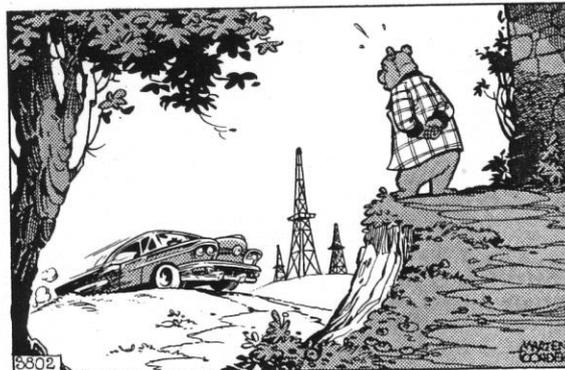
Därmed skyndade han bort till sitt tjänsterum. Detta var som vanligt överfullt med handlingar och dokument, och han tog ett djupt andetag av den instängda luften.

– Förvisso, muttrade han. Detta är rätta platsen att analysera denna så kallade drömluft!

Han stack hål på ballongen och såg

sig förvånat om. Men om det nu berodde på att hans hemliga önskningar var av synnerligen enkelt slag eller på något annat – ingenting hände. För ett ögonblick tycktes det finnas fler papper än vanligt i rummet, men det kunde också vara ren inbillning.

– Fullständigt ofarligt, konstaterade den snustorre med en axelryckning.

Bumble höll ett ängsligt öga på oljeutvinningen runt slottet. En vacker dag upptäckte han att antalet oljeriggas slutat öka.

– Näja, muttrade han. Det ska man inte lita på. Bara en tillfällig nergång i herr Munnys expansion! Den där oljemagnaten klarar sig alltid. Hela världen surrar och brummar och stinker av

olja, så hur ska jag någonsin kunna slå honom? Jag har bara luft...

Då kom Hip Hipper farande i sin nya Super Sedan de Luxe.

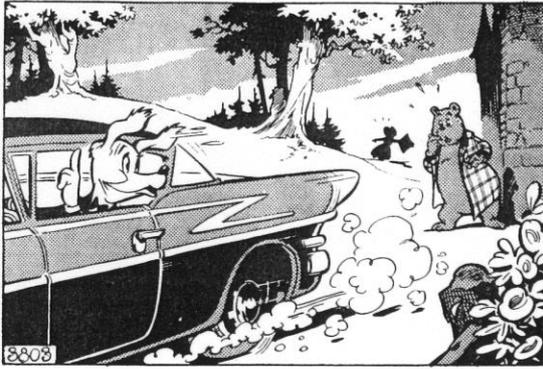
– Tjänis, gamle gosse! hälsade han. Nu har vi kommit i gång och kan börja göra affärer i den verkligt stora stilen!

– Jag är ingen gammal gosse! sade Bumble surt. Jag är Oliver B Bumble,

en ensam och bitter gentleman som är tvungen att göra affärer i luft. Så går det när man försöker slå oljeintressena på fingrarna, om ni förstår hur jag menar.

– Det är precis vad jag menar! sade Hip ivrigt. Stora affärer! Vi behöver en miljon ballonger, gamle gosse. Det är Super-affärer på gång!

- En miljon ballonger alltså, sade Hip Hipper och steg in i sin bil igen. Vi räknar med att ni levererar dom till i morgon, gamle gosse. I enlighet med kontraktet. Och var inte orolig för betalningen. Vi har obegränsad bankkredit numera!

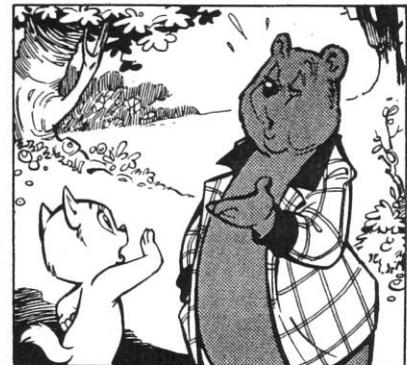
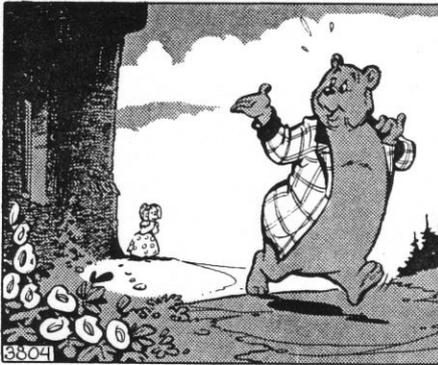
- Har ni läst tidningen, Ollie? frågade fröken Doddle. Artikeln om Supers Dröm Luft? Vad är det för något?

- Ah det, sade Bumble. Det är luft. Luft i luftsäckar, om ni förstår hur jag menar. Av läder.

- Jag förstod väl att ni visste! sade hans lilla granne beundrande. Ni är så klok och förständig, käre Ollie! "Ta semester i ert eget rum", står det. Vad betyder det?

- Det betyder, sade Bumble, att luf-

ten... Ja, alltså, det är så här att man stoppar luft i säckar och sedan säljer man dem. Ungefär som ballonger. Och alla köper dem för tiderna kräver det. Och så tjänar man en massa pengar. Super-affärer, förstår ni! Och jag vet allt det här därför att det är jag som levererar luften, och därför tjänar jag snart mer än herr J P Munny!

- Kors! sade fröken Doddle. Inte trodde jag att drömmar hade något med affärer att göra.

- Super-affärer, rättade Bumble. Det är ett enormt företag. Just nu måste jag skaffa fram en hel miljon luftballonger!

Han tog adjö och skyndade i väg mot eremitens grotta i skogen. Men under promenaden gjorde han några kalky-

ler i huvudet och blev mildt sagt bekymrad.

- En miljon! tänkte han. Det är tusen gånger tusen, om jag minns rätt. Jag klarar knappt att bära hundra ballonger. Och i morgon ska jag leverera en miljon...

Han mötte Tom Puss, som inte kunde undgå att lägga märke till sin gamle väns fundersamma uppsyn.

- Ser illa ut, eller hur? sade han. Jag har varit på Supers kontor och nu är jag säker på att alltsammans är en enda luftaffär. Det blir ingenting av det!

- Jaså! sade Bumble irriterat. Just nu ska jag hämta en hel miljon ballonger! Är det ingenting, tycker du? Det här är det största affärsföretag som någonsin företagits, unge man!

- Välkommen, o sökare av luft, hälsade Visha Neri Babel när Bumble anlände till hans grotta. Jag förstod att ni skulle återkomma, för vad gott är, är ej rikligt - och i affärer gäller blott rikligheten.

- Precis, sade Bumble. Så därför måste jag ha en hel miljon ballonger! Inom en vecka!

Sådant tal kan chocka till och med

eremiter.

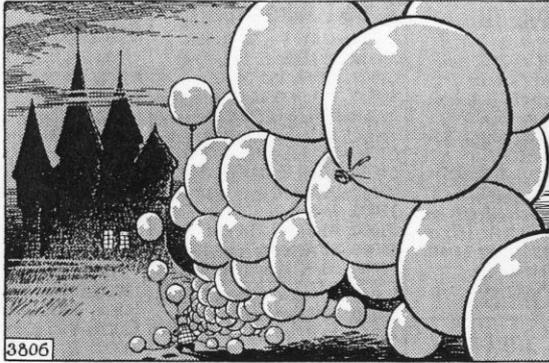
- En miljon, mumlade Visha Neri. En miljon har sex nollor. Det är ett tal utan betydelse, oh, sökare av luft! Och i morgon är alltför nära. Om sju dagar först!

- Det blir inte Super glad åt, suckade Bumble. Men jag har väl inget val. Hur mycket kostar det, herr Babel?

- Ingenting, sade den andre. En miljon är så mycket att det inte kan gäldas. Nu måste jag öka trycket, men högt tryck är inte bra för drömluft. Därför måste ni hämta leveransen inom en vecka, för annars...

- Annars vad? sade Bumble ängsligt.

- Annars förvandlas luften till olja, sade eremiten.

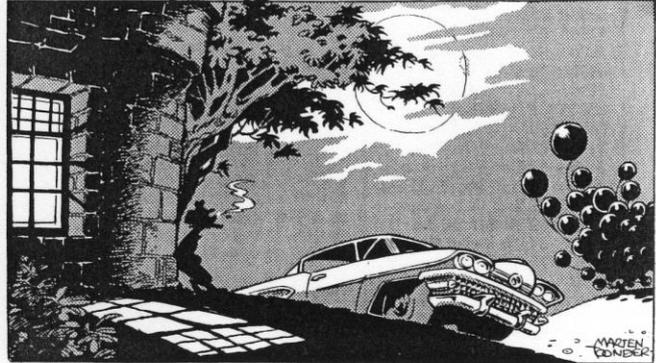

3806

- Bumble satte igång med att fylla säck efter säck med luft från röret i grottan. När han hade fyllt 1203 säckar sjönk han ihop, totalt utpumpad.

- Jag orkar inte mer, klagade han. Det är lika bra att jag går hem!

Och han traskade ut ur grottan i ett vajande moln av ballonger.

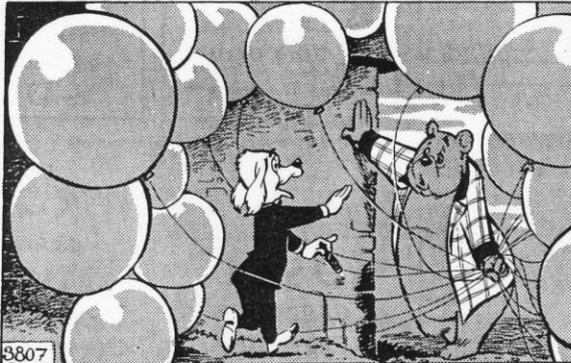

- Bara tolvhundra stycken, suckade han. Det är nätt och knappt att jag orkar med dem, och ändå är det inte tillräckligt. Jag behöver en miljon! Kära nån, att göra affärer är långt värre än jag kunde föreställa mig!

Hip Hipper hade kört ut till Bumblestone Castle för att hämta den utlovade

ballongleveransen. Men när slottsherren äntligen närmade sig med alla sina ballonger blev han djupt besviken.

- Ska det där vara allt? fnös han. Fläskläggen fattar visst inte hur man gör Super-affärer i våra dagar. Men jag ska lära honom!

3807

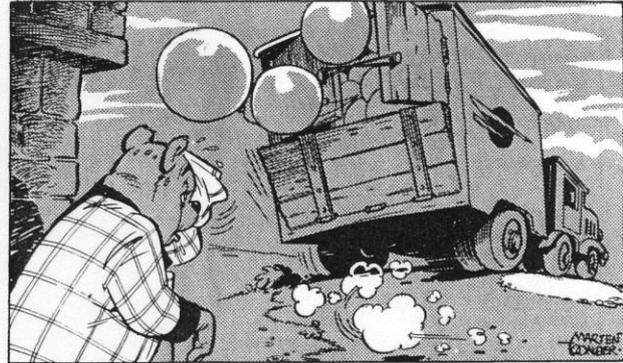
- Det här var arbetsamt, flämtade Bumble. Jag har slitit i timmar med att fylla de här säckarna och binda ihop dem till ballonger. Det är mer än man egentligen kan begära av en gentleman i min ställning. Men jag håller mitt ord! Här har ni 1203 ballonger.

- Vårt avtal gällde en miljon! snäste Hip Hipper. Så här sköter man inte

sina affärsåtaganden, gamle gosse!

Han visslade en signal åt en lastbilsförare som väntade i närheten med sitt fordon, och snart var Bumbles fattiga ballongskörd ilastad.

- Ni har en vecka på er! varnade Hip. Om jag inte fått min miljon ballonger inom den tiden så måste jag vidta åtgärder. Avtal är avtal!

Därmed steg han in i sin blänkande lyxbil och fräste iväg, följd av lastbilen.

- En vecka, kved Bumble. Nisha Babbel ville också ha en vecka på sig. Men om en vecka går vadet med J P Munny ut. Vad ska jag göra? Och måste jag göra det alldeles ensam?

3808

Efter en sömnlös natt fattade Bumble ett desperat beslut. Han hade ju bara en vecka på sig att bevisa att han kunde tjäna mer än J P Munny, och en vecka går som bekant fort.

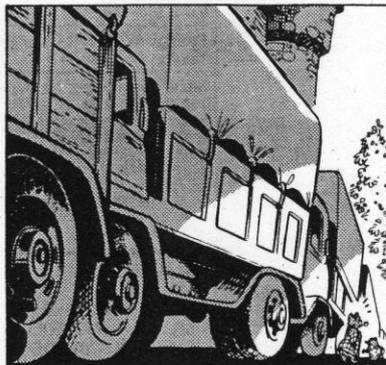
Han ringde till Bumblestones största transportföretag och hyrde alla deras lastbilar. Snart körde en mäktig, brummande karavan av fordon upp framför slottet. Just som Bumble klättrade upp

i ett av dem hade J P Munny vägarna förbi.

- Hoppsan! hojtade han. Flyttar ni, gamle gosse? Men veckan är inte slut än. Ni ger väl inte upp så lätt, hehe!

- Tvärtom, sade Bumble i kort ton. Jag ligger i stora affärer för det där vadets skull.

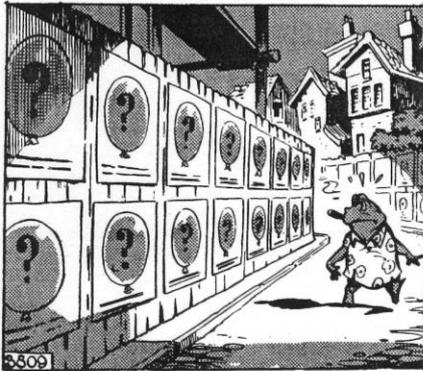
- Minsann, skrockade J P Munny.

Och vad handlar ni med? Fågelfrö? Knappar?

- Det angår er inte, sade Bumble. Men ni kan lita på att de ger mer än alla era oljeriggar därute!

- Det får vi väl hoppas, skrattade herr Munny. För min oljeverksamhet blomstrar bättre än någonsin nu när stadsfullmäktiges ordförande Greatgrit tagit sig an min sak!

Under sin promenad in till staden passerade J P Munny ett plank som var fullt med reklam för "Supers Dröm Luft".

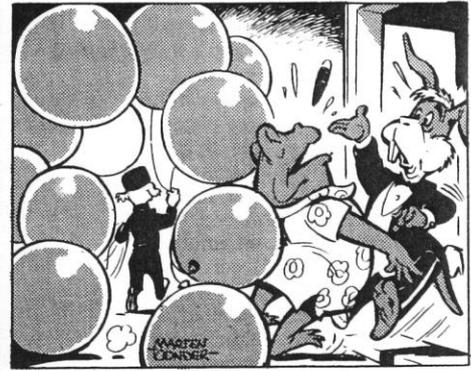
- Vad är det där för sörpa egentligen? tänkte han irriterat. Tidningarna är fulla med annonser om samma sak. Som om det inte fanns viktigare saker än att drömma om luft!

- Jag vill träffa borgmästaren, sade han till vaktmästaren i stadshusets entré. Stadsfullmäktiges ordförande Greatgrit har avtalat ett möte för min räkning!

- Borgmästaren får inte störas! viskade vaktmästaren.

- Nå, får jag tala med ordförande Greagrit då! sade J P Munny argt.

- Han får inte störas heller, sade vaktmästaren nervöst. Ingen får störas och dörrarna måste vara stängda!

- Vad är det här för nonsens? exploderade herr Munny. Har alla blivit galna här i stan?

- Det är det här, sade vaktmästaren just som en jätteleverans av ballonger bars in i stadshuset. Supers Dröm Luft!

Samma morgon var Tom Puss ute på en promenad som råkade föra honom till Svarta Skogens bryn. Till sin förvåning fick han se en lång rad lastbilar står parkerad där.

Förarna satt i gräset, rökte, spelade kort och hade det skönt medan Bumble ensam stretade med att bära fram nyfyllda ballonger.

- Varför låter ni inte personalen hjälpa er? undrade Tom Puss.

- Det hörs att du är ung och ingen-ting begriper, flåsade Bumble. Jag måste göra allting ensam för att inte avslöja någonting!

- Avslöja vad? undrade Tom Puss.

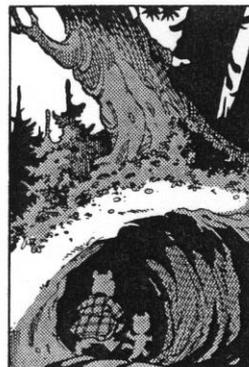
- Grottan med luftröret! sade Bumble. Hur skulle det gå, tror du, om någon fick veta var den finns? Då skulle hemligheten med min affärs-rörelse avslöjas för vem som helst. Min enda möjlighet att tjäna pengar på de här ballongerna är att ingen vet varifrån jag får luften. Det är bara därför jag är en stor affärsman just nu!

- Min drömluft är värdefull så länge ingen vet att den kan fås för ingenting, fortsatte Bumble. Om det är bara därför jag kan tjäna pengar så jag kan vinna vadet mot J P Munny för annars får jag gå från gård och grund så att det blir ännu mer oljetorn.

- Hm, sade Tom Puss.

- Men det kan inte försätta så här! klagade Bumble. Jag orkar inte få ihop

mer än några tusen ballonger om dagen. Det blir aldrig en miljon innan den här veckan är slut!

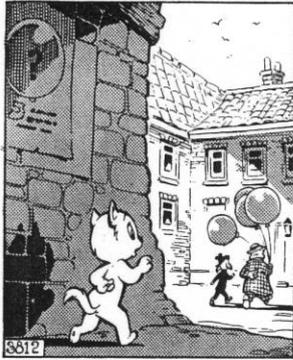
- En miljon är en hel del, medgav Tom Puss. Men inte behöver ni väl så många för att bevisa att ni är klyftigare än J P Munny? Nej, herr Oliver, på det här sättet bevisar ni bara att ni blivit en riktig affärsman och det skulle inte er

salige far ha gillat. Men jag ska hjälpa er i alla fall!

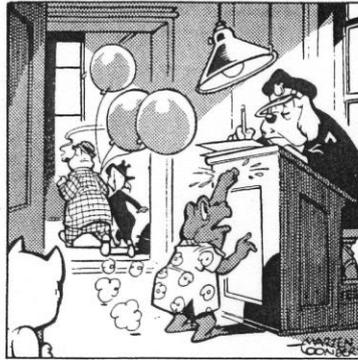
- Hjälpa mig? sade Bumble bittert när de tillsammans hade hämtat ytterligare några dussin ballonger i grottan. Hur då? Du är för kort i rocken för att göra någon nytta!

- Sant, medgav Tom Puss. Men grottan har gett mig en idé!

I stället för att odsla sina krafter på att hjälpa Bumble med ballongfyllningen skyndade Tom Puss tillbaka till staden för att få tag i Super och Hipper. De hade gått till polisen, visade det sig, och eftersom de hade avtalat tid blev de genast insläppta till polischefen Bill Bark.

Det blev däremot inte oljemiljardä-

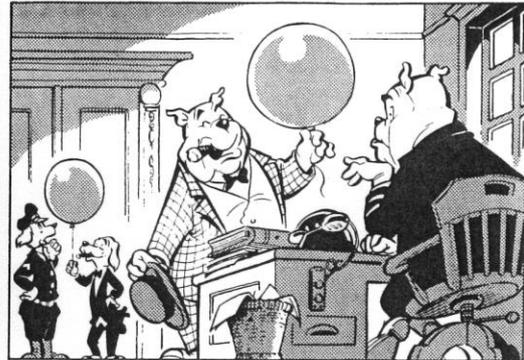

ren J P Munny när han kort därpå anlände i samma ärende.

- Ni får vara så vänlig och vänta, sade vakthavande polisbefälet. Det är två herrar före er!

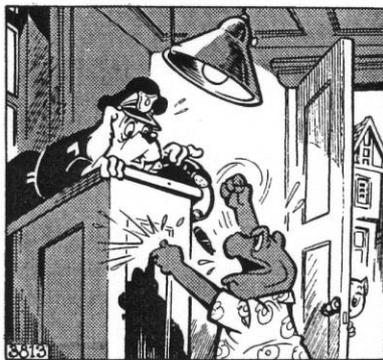
- Minsann! fräste affärsmannen. Som om min oljeutvinning inte skulle vara viktigare för staden än det där förbaskade lekandet med ballonger!

- Det avgör polischefen bäst själv,

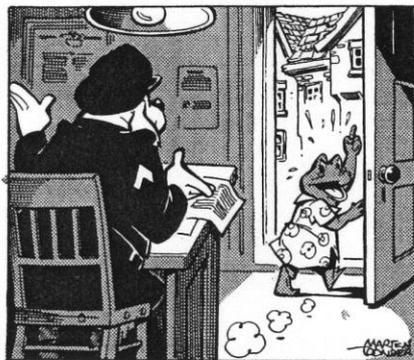

sade vakthavande oberört. Var vänlig sitt ner!

Inne hos polischefen överlämnade Super och Hipper ett par gratisballonger till Bill Bark och överkonstapel Snuff samtidigt som de talade sig varma för nyttan av en liten dos Dröm Luft när man är en allmänhetens trogne tjänare...

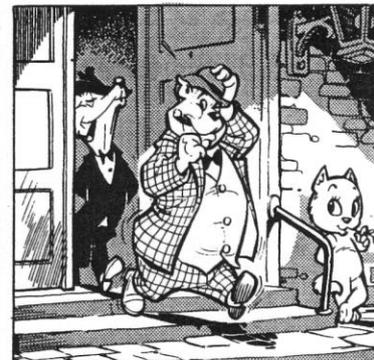
Till slut miste J P Munny tålmodet. - Jag MÅSTE få träffa polischefen ögonblickligen! dundrade han. Inte får jag tag i borgmästaren och inte i stadsfullmäktiges ordförande och hela min oljeutvinning äventyras. Det är något rackartyg på gång här och det är polisens sak att undersöka i så fall! Tala om för er chef att hela stadens framtid står på spel!

Vederbörligen imponerad ringde vakthavanden in till Bill Bark. Men det gav inte mycket.

- Beklagat, sade han och lade på luren. Polischefen får inte störas. Han är mitt inne i en utredning hur mycket Dröm Luft kommunalanställda chefstjänstemän behöver.

- Då tar jag lagen i egna händer! rasade oljemagnaten och marscherade

ut. Jag öppnar nya oljekällor utan tillstånd!

- Det är ert problem, sade vakthavanden med en axelryckning.

Tom Puss väntade tålmodigt utanför polisstationen. Kort efter herr Munny kom även Super och Hipper ut, mycket belåtna med sin dag.

- Ett ögonblick, herrarna! sade Tom Puss. Jag skulle vilja prata affärer med er två.

- Minsann, Tom Puss! fnös Bill Super. Och vad kan en sådan liten herre ha att erbjuda i affärsväg?

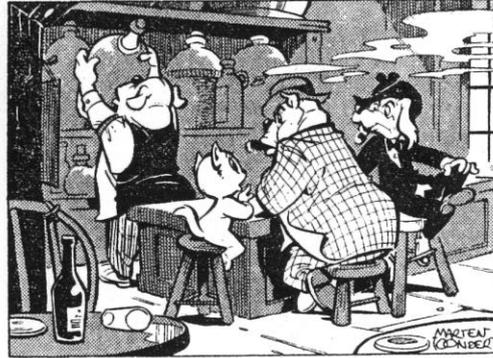
- En hel del, sade Tom Puss i själv-säker ton. Kom ihåg att ni har en rejäl flaskhals i er egen produktion! Herr Oliver sitter på er enda råvarukälla och

han kommer aldrig att kunna leverera en hel miljon ballonger på utsatt tid. För han är den ende som vet varifrån drömluften kommer, och vad kan en ensam gentleman uträtta själv?

Super blev intresserad. Han drog med sig Hipper och Tom Puss in på närmaste bar för att reda ut begreppen.

- I morgon, sade Tom Puss, ska jag

visa er var herr Oliver hämtar luften. Sedan behöver ni inte honom längre utan kan börja göra verkligt stora affärer!

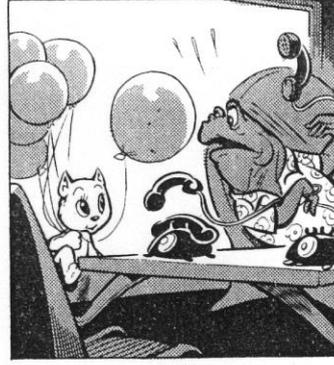
- Låter bra, medgav Bill Super. Vi ärliga affärsmän gillar inte monopol. Men vad räknar du med att få själv, grabben?

- Bara tolv ballonger, sade Tom Puss.

I sitt kontor i Utopia Center satt oljemagnaten J P Munny och röt order i telefonen.

- Ja, sätt igång bara! befalld han. Kan jag inte få mina tillstånd i tid så tar jag lagen i egna händer. I morgon börjar vi pumpa, Halker! Är det uppfattat? Vi måste komma igång nu... Polisen, säger ni? Åt fanders med

polisen! Polischefen bara leker med ballonger!

Nästa samtal:
- Är det ni, Holeson? Hör på: vi borrar nya hål utan att vänta på tillstånd...

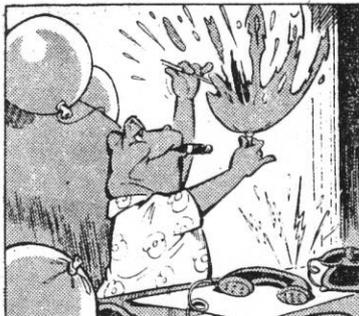
Här tystnade han förvånad, för i detsamma kom Tom Puss inklätrade genom fönstret i sällskap med ett knippe stora ballonger.

- V... vad ska det här föreställa? stammade herr Munny.

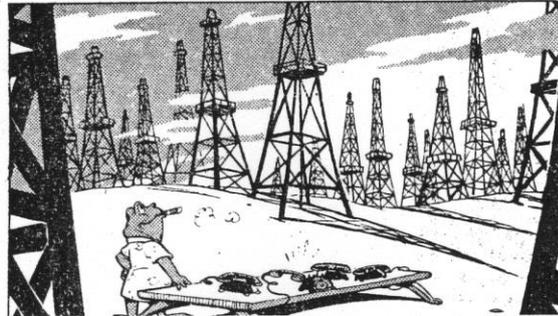
- Lugn, sade Tom Puss. Jag vill bara ge er en present. Här har ni tolv ballonger med prima Supers Dröm Luft!

- Hm, muttrade oljemiljardären. Så det är den här smörjan som ställer till allt trassel och hindrar mig hela tiden!

Tom Puss förklarade hur ballongerna skulle användas och lämnade sedan herr Munny fundersam och ganska nyfiken.

- Stänga fönstret, jaha, mumlade han. Och sedan punktera en ballong. Tja, varför inte försöka? Det kan ju vara intressant att få veta vad som egentligen får alla i den här stan att

leka med leksaker i stället för att ägna sig åt vuxna sysslor!

Därmed stack han hål på ballongen och ögenblickligen försvann väggarna omkring honom och han befann sig i ett soligt landskap, fyllt med oljeborrtorn från horisont till horisont. Det var en ljuvlig upplevelse som bara stördes av hojtandet i en telefon. Tankspritt

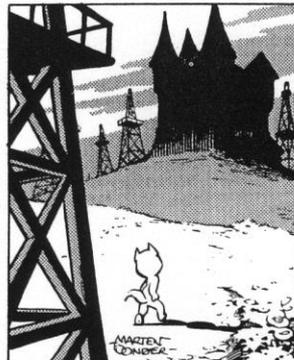
famlade han rätt på luren.

- Var ska vi borra nånstans? undrade Holeson.

- Borra? upprepade affärsmannen obestämt. Äsch glöm det! Vi har tillräckligt med riggar igång redan! Därmed ringde han av och försjönk i andäktigt betraktan av de oljiga omgivningarna.

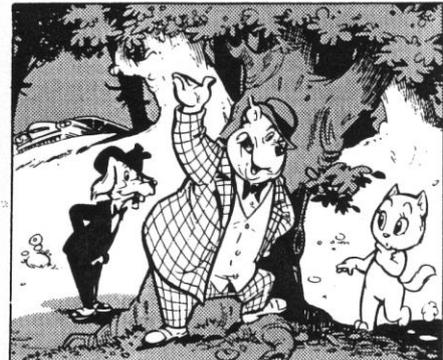

Supers Dräm Luft var en lysande affär som på kort tid hade förvandlat Bumblestone till en drömstad, i ordets fulla bemärkelse. Trafiken låg nere, ingen gjorde ett nyttigt handtag och i stället för rök steg det då och då små grå pustar från skorstenar och ventilatorer. Det var begagnad drömluft som gav sig av, för den sortens luft varar

inte i evighet utan måste emellanåt ersättas med färsk vara. Sådant håller affärerna igång!

- Skönt att oljejakten har avbrutits, mumlade Tom Puss när han på sin väg till grottan i skogen passerade slottet Bumblestone och alla övergivna oljeborrtorn som omgav det. Det här är sista dagen för herr Olivers vad - och

nu borde han ha tjänat mer än herr Munny. Så nu blir det lagom att sätta stopp för all vidare affärsverksamhet!

- Där är du ju, lille vän! hojtade Bill Super och dök fram bakom ett träd. Vi passar tiden allesammans tror jag, hehe! Nu ska vi göra slut på fläskl... herr Bumbles monopol. Visa vägen, grabben!

Bumble arbetade för fullt i grottan. Han släpade fram tomma lädersäckar, fyllde dem med luft vid luftröret och bar dem till skogsbrynet där lastbilarna brukade vänta på leverans.

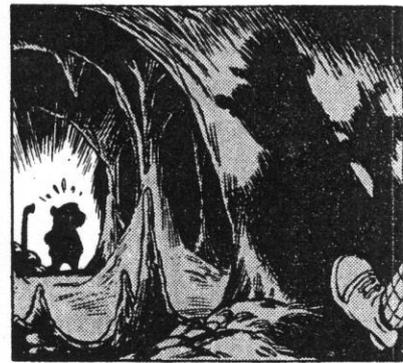
Men han fick numera inte mycket gjort. Efter en veckas slit var han totalt utpumpad och dessutom var det ont om lastbilar. Chaufförerna före-

drog att stanna hemma och avnjuta drömluftens verkningar.

- Tiden flyr, oh bärare av luft, sade Visha Neri Babbel som satt vid sin kristallkula som vanligt. Nu måste ni skynda, ty trycket är för högt. Sjunde dagen är den sista!

- Men jag måste ju göra allting ensam, klagade Bumble och torkade

svetten ur pannan. Tom Puss lovade hjälpa till, men var finns han nu? Och han är den ende jag kan lita på, alla andra skulle bara bedra mig. Det är fruktansvärt för en ensam gentleman i hans ensamhet!

- Det varar inte länge, tröstade Visha Neri Babbel. Jag ser här i min kula att främlingar närmar sig - och de kommer att avsluta mycket lidande!

Bill Super klampade in i grottan och hälsade fryntligt på Bumble.

- Nu tar vi över här, kompis, sade han. Så här sköter man inte sina affärer, lita på mig!

- H... hur har ni hittat hit? stammade Bumble.

- Coola ner dig, kompis, rådde Bill Super. Vi ska jobba och inte leka frågesport!

- Och ni har bråttom, påpekade eremiten. Detta är sjunde dagen och trycket är alldeles för högt.

- Vad joddlar du om, ökenpelle? fnös Bill Super. Du kan dra!

- Jag väntade detta, suckade Visha Neri Babbel och reste sig. Det är ofrånkomligt. Allt måste ske som ska ske, men blott den vise lär sig något därav.

- Ut! röt Bill Super utan ett spår av fryntlighet längre. Och du också, fläsklägg! Låt det gå plötsligt!

- Men hur har ni fått veta...? mumlade Bumble. Han såg sig om och spärrade upp ögonen när han upptäckte Tom Puss.

- Du! utbrast han. Är det du som förrätt mig?

- Du, Tom Puss! utbrast Bumble. Du har bedragit mig. Du har förrätt mig. Du har visat skurkarna var min grotta finns!

- Men det är inte er grotta, påminde Tom Puss. Och jag vill ju bara hjälpa er, herr Oliver. Jag måste...

Bumble tog några ursinniga steg mot

honom men blev hejdad av en stor revolver.

- Inga fänerier här, fläsklägg, varnade Hip Hipper. Ut med er! Försvinn härifrån!

Bumble sjönk ihop. Efter en sista förtvivlad blick på sin unge vän vände han sig bort och vacklade ut.

- Det är för ert eget bästa, tro mig!

ropade Tom Puss efter honom. Det viktiga för er är ju att vinna vadet mot J P Munny - inte att sälja drömluft!

- Det räcker, grabbtrasa, sluta yla, sade Bill Super och sköt honom åt sidan. Vänta ett slag, fläsklägg, jag har en liten tröstpresent åt er, hehe!

Och därmed överlämnade han en ballong till den sorgsne gentlemanen.

- Inte blev han särskilt tacksam, muttrade Bill Super och tittade surt efter den försvinnande gentlemannen. Men nu håller han sig lugn i alla fall och grottan är vår!

- En god sak, sade eremiten Visha Neri Babel i instämmande ton, är inte dålig.

- Är ni kvar fortfarande? snäste Bill Super. Ut med er!

- Jag går, jag går, sade Visha Neri. Blott en sak till: Luft är lätt. Olja är tungt. Därför stiger luft och sjunker olja!

Därmed gick han, följd av Bill Supers oförstående blickar.

Under tiden hade Hip börjat fylla ballonger. Det gick inte så bra. Först kom det en liten pust ur luftröret men sedan började det gurgla hotfullt och

en svart vätska strömmade fram. Hipper tömde ballongen och betraktade med avsmak den svarta sörjan på grottans golv.

- Lort, muttrade han. Och det sjunker ner i marken!

Och Tom Puss, som satt på en sten i närheten, ryckte menande på axlarna.

- Tiden är ute, sade han.

Bill Super kom springande och kikkade ner i luftröret.

- Är luften slut? utbrast han. Det kommer ju ingenting.

- Nej, sade Hipper. Det är ju det jag säger! Det är bara smuts som rinner fram. Vi har blivit lurade! Var är det där fået Tom Puss?

Men denne hade snabbt slunkit ut ur grottan när han insåg vartåt det barkade.

de. Dessutom kände han att han måste få tag i Bumble och försöka få denne att förstå.

- Det här gick inte så bra som jag hoppats, mumlade han. Herr Oliver fattar ingenting. Han tror att jag bara lurat honom!

Nog så sant. Bumble stod i sitt vardagsrum och stirrade sorgset på sin

sista ballong, den som Super gett honom.

- Övergiven av alla, mumlade han. Och förrädd av min bästa vän, dessutom! Min enda tröst är att min käre far slipper se detta. Vad ska jag ta mig till? Allt jag har kvar är en ballong med meningslös drömluft.

Han suckade och tog upp en vass brevkniv.

- Öde och övergiven, mumlade Bumble och betraktade sorgset ballongen. Ibland är livet i hårdaste laget för en gentleman även av hög andlig resning!

Därmed stack han hål på ballongen med brevkniven. Luften pyste ut och förvandlades genast till det vanliga snöfallet av sedlar.

- Pengar, suckade Bumble. Drömluft ger oss alla vad vi verkligen drömmer om. Kan det vara sant att jag bara drömmer om pengar? Det är inte möjligt! Pengar saknar betydelse för en gentleman, det vet alla.

Han försökte hitta på något annat att drömma om, men det blev bara fler sedlar av det. Han vände sig bort i

avsmak och öppnade fönsterörrarna till trädgården. Den friska luften fick sedlarna att lösas upp och försvinna, men det brydde han sig inte om. Han skyndade ut i mörkret och försvann på ovissa vägar.

- Allt är slut, viskade han. Vadet, mina affärer, mina vänner och bekanta. Allting!

- Allt är förlorat, klagade Bumble medan han irrade omkring i månskenet. Till och med min karaktär har försvunnit eller vad det nu beror på att jag bara drömmer om pengar. . .

Han märkte att hans steg omedvetet fört honom till lilla fröken Doddles stuga. Det lyste fortfarande i fönstret.

- Hon är uppe, tänkte han. Kanske hon har en kopp kaffe. . .

Han kastade en blick in genom fönstret och blev stående som förstenad av häpnad. För därinne satt fröken Doddle och stickade vid kaminen och vem satt bredvid henne om inte han själv och rökte pipa! Förklaringen var inte svår att finna: en tom drömluftsballong på golvet.

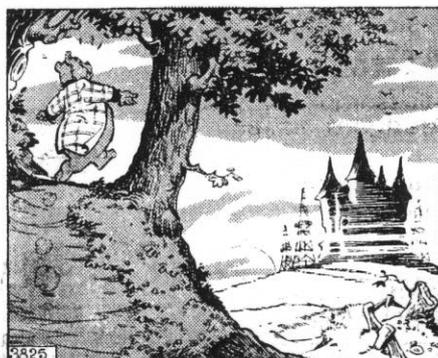
- Supers Dröm Luft, viskade Bumble. Så Dottie har köpt den också. Men

varför har hon mig sittande därinne?

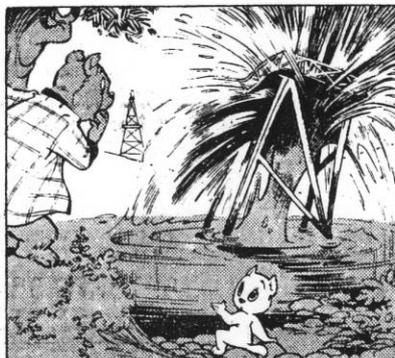
Svaret låg så nära till hands att han strax kände sig riktigt varm om hjärtat.

- Man får vad man önskar med drömluft, tänkte han lyckligt. Så hon har alltså önskat - mig! Tänk vad livet kan vara underbart om någon förstår hur jag menar!

Bumble gnolade en munter melodi medan han återvände hem. Solen gick just upp och kastade ett varmrött ljus över slottet - och över alla borrhornen, men inte ens åsynen av dem kunde slå ner hans goda humör.

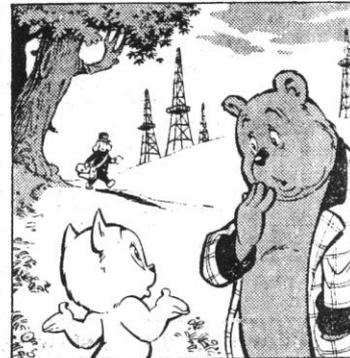
- J P Munny har vunnit vadet nu, tänkte han. Han tar mitt hem ifrån mig, och hela min egendom kommer att tackas av vämjeliga borrhorn.

Men strunt i det, det finns viktigare saker i världen för en gentleman. . .!

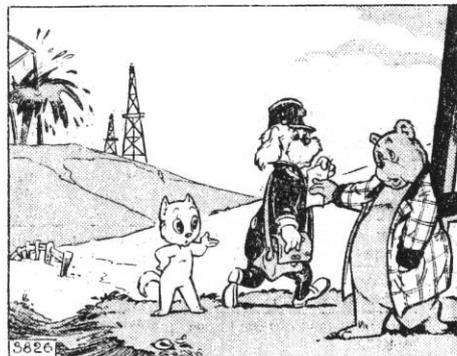
Han tystnade i häpnad för framför honom sprutade en tjock stråle olja upp ur resterna av ett av borrhornen.

- Oljekällan har råkat i sken, förklarade Tom Puss. Trycket blev för högt.

- Vad menar du? undrade Bumble. Vad har hänt?

- Drömluft, sade Tom Puss med en axelryckning. Luften blir olja, precis som Visha Neri sade. Han åstadkom massor av drömluft för att ni skulle kunna fylla en miljon ballonger. Men eftersom de inte blev fyllda i tid steg trycket så våldsamt att luften blev olja. Och nu är den här!

- Det här kommer J P Munny inte att gilla, sade Tom Puss. En skenande oljekälla är rena förlusten eftersom oljan bara går till spillo.

- Lagom åt honom! sade Bumble. Min förlust är ännu värre eftersom du talat om för Super och Hipper var grottan fanns.

- Men det har de ingen glädje av nu, påpekade Tom Puss. Det kommer bara

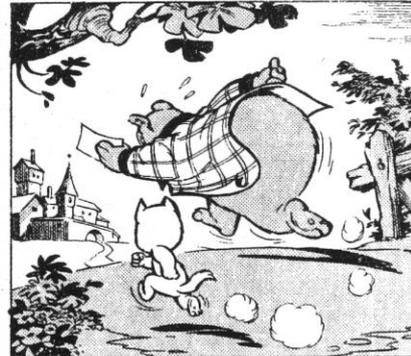

olja ur luftröret. Drömluften är slut!

- Än sedan? sade Bumble. J P Munny har vunnit vadet och jag måste lämna Bumblestone Castle.

- Ånej, än har han inte vunnit, invände Tom Puss. För jag gav honom tolv ballonger och nu är han alldeles för upptagen av dem för att tänka på sina affärer.

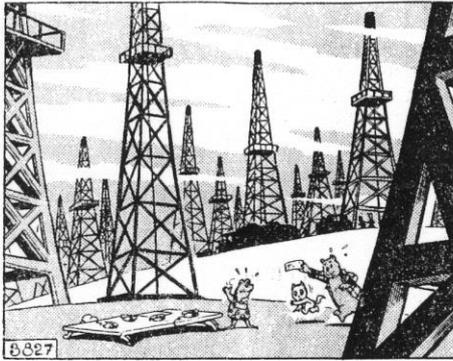
Och med första morgonposten an-

lände just då en avi från Bumbles bank om en inbetalning på 679 400 silvermynt från Supers Dröm Luft "som en första delbetalning på levererade 6794 ballonger".

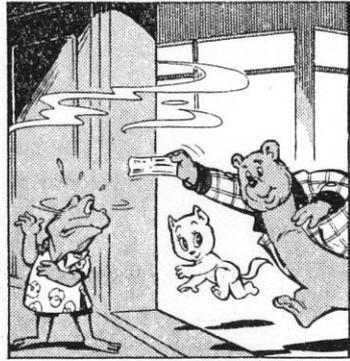
- Säger du att Munny inte gjort några affärer? utropade han förtjust. Hurra, då slår jag honom! Följ med mig, unge man!

J P Munny befann sig fortfarande på sitt kontor där han vandrade omkring med drömmande uppsyn i ett ändlöst landskap av oljeborrtorn. Men till sin irritation fick han plötsligt se Bumble och Tom Puss komma infarande genom en dörr som öppnade sig i det bleknande drömlandskapet.

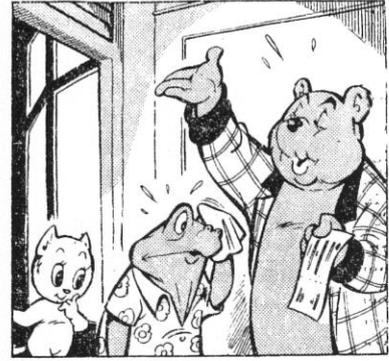
- Vad vill ni? utropade han. Stäng dörren!

- Jag vill veta hur mycket ni hunnit tjäna, flåsade Bumble. Tiden är ute och nu är frågan vem som vunnit vårt vad!

- V... vadet, stammade J P Munny. Jaså det... Borgmästaren har inte haft tid med mig och inte stadsfullmäktige eller polisen heller. De har bara lekt med drömluft. Och jag...

- ...har lekt med den också! fastslog

Bumble triumferande. Men jag har hållit huvudet kallt som det anstår en gentleman och gjort ett fantastiskt klipp i drömluft. Titta här, jag har tjänat nästan 700 000. I silvermynt! Det slår ni inte!

Han kastade en blick på Tom Puss och tillade: - Fast jag fick litet hjälp från mina vänner förstås!

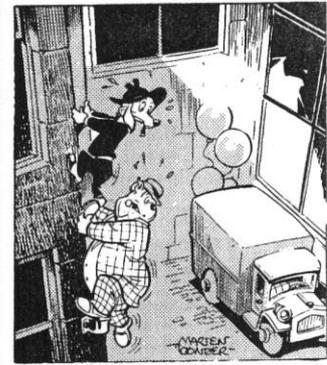
Borgmästare Dickerdack hade gjort slut på alla sina ballonger och eftersom Supers Dröm Luft inte svarade på telefon beslöt han att själv besöka Utopia Center och kvittera ut en ny laddning. Men när han kom fram såg han att flera hade fått samma idé.

- Beklagat, sade dörrvaktmästaren. Firman har stängt och kan inte ta emot någon idag. Försök i morgon istället!

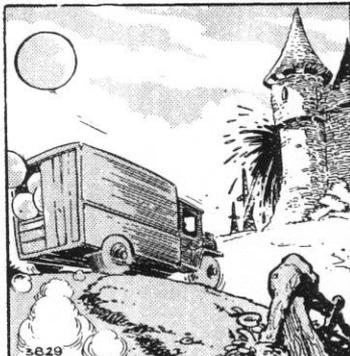
Vilket förstås betydde att Super och Hipper var i färd med att likvidera sin verksamhet i största möjliga hast. Till ackompanjemang av ett ursinnigt dörrknackande, hojtande och telefonringande från otåligen ballongbeställare öppnade de ett fönster och gjorde sig beredda att avtåga.

- Nedför stupröret, grymtade Bill

Super. Och ramla på, Hip! Det står en lastbil därnere på gården som vi kan smita i!

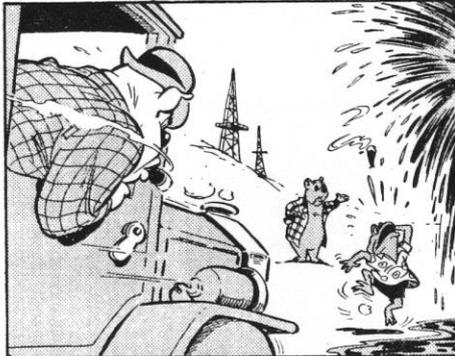
- Vilket elände, klagade hans kompanjon. När affärerna gick så bra och allting! Nu måste vi ta till flykten igen. Och det värsta är att jag skickade en massa pengar till Bumble alldeles i onödan!

Och så rullade den sista av Supers Dröm Luft:s lastbilar ut ur staden via ensliga bakgator.

- Vi har med oss några dussin ballonger, sade Bill Super. Och tillräckligt med pengar för att starta på ny kula i nån annan stad!

- Men det kommer vi inte långt med, klagade Hipper. Förbaskat också att

jag hann betala Bumble! Nu sitter den fläskläggen där och mår bra. Titta! Fullt med borrtorn! Det måste vara drömluften som blivit olja!

Super grymtade något och saktade farten när han fick syn på den sprutande oljekällan. Bredvid den uppehöll sig slottsherrn och en synnerligen missbelåten oljemiljardär.

- Så kan det gå, sade Bumble. Somliga får aldrig nog och då slutar det illa! Här hade det räckt med ett enda borrtorn, herr Munny!

Det blev för mycket för J P Munny. I raseri började han hoppa upp och ner och därvid tappade han sin cigarr. Och man ska som bekant aldrig röka intill sprutande oljekällor...

- Jag överväger allvarligt, sade en daven borgmästare till polischefen Bill Bark nästa morgon, att förbjuda all ballongförsäljning här i staden. Drömmar leder bara till besvikelser!

- Instämmer, sade Bill Bark en smula häglöst. Drömmar är tomhet och förspild tid, men för den skull behöver ni inte förbjuda hanteringen. För den

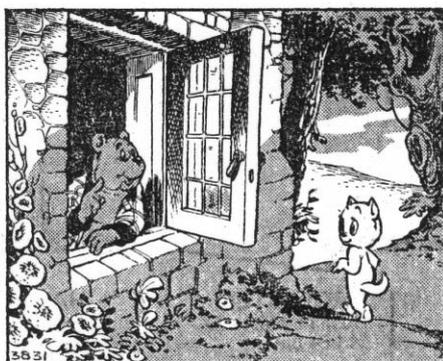
har tagit slut av sig själv. Supers Dröm Luft har klappat ihop! Totalt!

- Synd - bra, menar jag! sade borgmästaren. För om det är slut med drömmandet kan vi äntligen ta itu med den där förbaskade oljemagnaten Munnys alla ansökningar.

- Dem kan ni strunta i också, upplyste Bill Bark. Herr Munny har gett sig av. Han har överlätit hela sin

verksamhet på Bumble, konstigt nog. Gällde visst något vad. Och nu har all olja brunnit upp och borrhornen monterats ner.

- Hm, kanske lika bra det, muttrade den folkvalde. Tydligen löser sig alla problem av sig själv - till och med medan man tar en liten drömsemester...

- Se där, min unge vän! ropade Bumble när Tom Puss hade vägarna förbi Bumblestone Castle samma kväll. Kom in, vet jag! Dottie är här och Josef har just maten klar.

- Är ni inte arg på mig längre, herr Oliver? frågade Tom Puss medan han följde sin värd in i slottet.

- Arg? upprepade Bumble med ett

hjärtligt skratt. Dumheter, unge man! En gentleman är aldrig arg, i varje inte länge. Svårigheter löser sig själva, som min käre fader brukade säga - och det håller jag mig till!

Och knappt hade de slagit sig ner vid bordet förrän han utbringade en skål.

- För Tom Puss! förklarade han. För han gav mig så värdefull hjälp i mitt

arbete med att lösa en massa problem som löste sig själva med tiden om någon förstår hur jag menar. Oljan, drömlufften och affärerna har försvunnit! Allt som återstår är en gentleman och hans värld!

- Tänk så ni kan uttrycka det, käre Ollie! suckade fröken Doddle.